

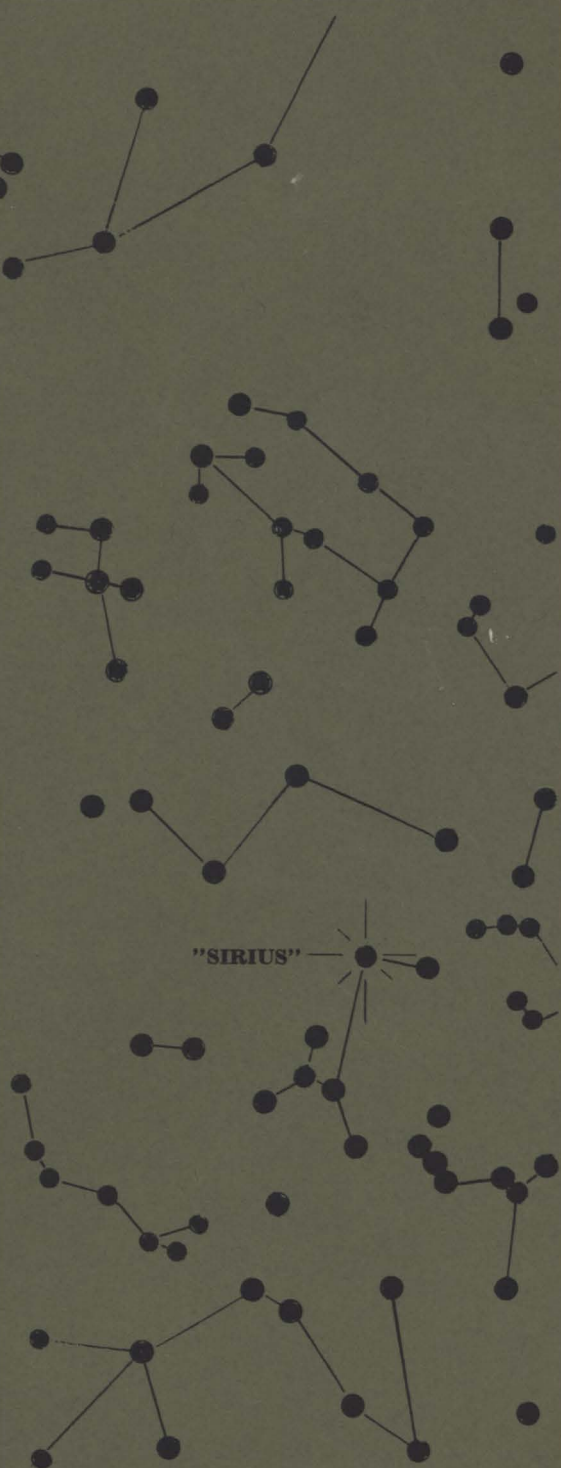
UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 4 1979

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Dagonerna, en afrikansk folkstam, äger av tradition detaljerade kunskaper om planetsystemet kring stjärnan Sirius: kunskaper som vi först nu, genom den moderna astronomins upptäckter, blir i stånd att verifiera! Se sidan 4.

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionen besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Ohman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Tommy Gustavsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information

Trycks och utges av UFO-SVERIGES kansli
Box 16, 596 01 Skänninge

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0. UFO-Information 60 kronor helår.

UFO-Sveriges stödfond pg 23 90 52-4

UFO-Sverige har en särskild fond för bidragsgivning. Fonden förvaltas av en från organisationen fristående person. Medel ur fonden ställs på begäran av centralgruppen eller riksstämman till förfogande, under förutsättning att behovet klart preciseras. Fonden skall i första hand anlitas för att täcka kostnader i samband med medlemstidning och administration, samt i övrigt för att bidra till finansieringen av samtliga sådana åtaganden, som UFO-Sverige stadseenligt skall verka för. Bidragsgivare äger rätt till full insyn och kan på detta sätt utöva medkontroll över medlens användning. Revisorer granskar fondens förvaltning. Skriftlig årsrapport görs tillgänglig för samtliga aktiva och intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering, tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.–31 dec.

Innehållsförteckning:

I tidens ström ryms då, nu och sedan	3
Sirius-mysteriet	4
Sture Wickerts Klavertramp	10
Myggforskare tänker till	12
Det gåtfulla Maya-folket	14
Stort som en bil – Kunde blivit årets UFO-foto	17
Chilensk soldat åldrades ögonblickligen av stråle från UFO	19
Hänt sen sist	20
Elvis Presley såg UFO	23

INTERNATIONELL UFO-KONGRESS 26 och 27 augusti 1979

Bufora, en välkänd engelsk UFO-organisation anordnar söndagen den 26 och måndagen den 27 augusti i är en internationell UFO-kongress med bl.a. dr. J. Allen Hynek som föredragshållare. Kongressen är öppen för bl.a. UFO-intresserade från Sverige. För ytterligare information vänd er till Anthony Pace, 18 Churchfield Road, Eccleshall, Stafford, ST 21 GAG, England

UFOSPACE

NEWSCLIPPING JOURNAL

worlds largest
worlds most informed

TWO NEWSCLIPPING AGENCIES BASED IN DALLAS, TEXAS AND PARIS, FRANCE SCAN 8000 DIFFERENT U.S. DAILY AND WEEKLY NEWSPAPERS EVERY MONTH. MULTIPLY THAT BY THE NUMBER OF EACH PAPER'S MONTHLY ISSUES, AND THE U.S. TOTAL IS WELL OVER 100,000 PER MONTH. ADD TO THAT THE TOTAL NUMBER OF ENGLISH LANGUAGE NEWSPAPERS CHECKED IN OVER 70 COUNTRIES AND YOU'LL SEE WHY THERE IS NO FINDER UFO JOURNAL TO KEEP YOU COMPLETELY INFORMED ON THE WORLD SCENE. MANY FOREIGN LANGUAGE TRANSLATIONS

PROMPT ON-TIME SERVICE!!

ATTENTION IS SHOWN TO SEARCHES FOR EXTRATERRESTRIAL LIFE BY RADIO TELESCOPES FOR SIGNALS OF INTELLIGENCE AND OF LIFE-BASED MOLECULES FLOATING ABOUT INTERSTELLAR SPACE. OR IF YOUR TASTE RUNS TO THE BERMUDA TRIANGLE, THE LOCH NESS MONSTER, BIG FOOT, ANCIENT ASTRONAUTS, OR JUST NATURE AT ITS MOST MYSTERIOUS SELF

planet-wide press coverage

SUBSCRIBE AND SEE THE BIG DIFFERENCE
OVER 150 Pages Each MONTH

CHOOSE THE POSTAL RATES THAT YOU CAN AFFORD!!

First Issue mailing JULY 1st	MONTH		YEAR	
	NORTH AMERICA	ELSEWHERE		
	\$350	\$450	\$4000	SURFACE
	450	550	5000	AIR
	\$350	\$450	\$4000	SURFACE
	C. AMER./CARIBBEAN	\$350	\$4000	AIR
	S. AMER./EUROPE	750	8500	AIR
	ELSEWHERE	950	11000	AIR

CHECK OR MONEY ORDER IN U.S. CURRENCY OR FOREIGN EQUIV.
P.O. BOX 45673 DEPT. D DALLAS, TEXAS 75245 USA

I tidens ström ryms då och nu och sedan...

Något som alltid fascinerat mig är tiden, detta gåtfulla gäckande 'något'. En sak är tämligen klar: vi har inte förstått vad tid är. Som jag ser det måste det helt enkelt vara så, att tiden, om vi nu skall använda det uttrycket, är en universiell lag som normalt ligger i vila. Detta sett 'med universums ögon', alltså någonting som bara ÄR. Så fort något kommer i opposition mot denna lag, försöker den att trycka ned detta som opponerar sig för att kunna återgå till normalläge, vila. Tiden ligger också i fas med det övriga universum och är begränsad till universum. Man måste se det utifrån som en enhet för att förstå.

Allt som är livsbejakande ligger i fas med livet-tiden-universum, medan allt som är livsfientligt ligger s.a.s. i motfas och bekämpas av tiden och övriga livsbejakande ting i universum. Det är lättare att förstå, om vi tar till en liknelse ur vår vardag. Antag att vi kan likna tiden vid vattnet i en bäck som rinner fram. I denna bäck spirar en växt, som vi kan likna vid livet. Vattnet flyter vågrätt, medan plantan växer lodrätt. Alltså uppstår en konfliktsituation, där växten tvingas ge efter för vattnet och pressas med i strömriktningen för att så småningom helt slitas sönder.

Här såg vi två olika krafter där den ena segrade. Det är alltid så, att tiden segrar över livet beroende på att livet här på jorden ej ligger i samma fas som tiden. Detta i sin tur beror på att vi lever och verkar på felaktigt sätt (vi är ej livsbejakande). Vi behöver bara se oss omkring i världen för att inse att vi är en 'livets ohyra' för att vara grov och uttrycka vad vi känner!

Vi kan också likna tiden vid en väg, som ringlar fram genom ett landskap från någonstans till någonstans. Vi går på vägen; det vi lämnat bakom oss känner vi till, men det som ligger framför, det känner vi ej - men både det som ligger bakom och är känt liksom det som ligger framför och är okänt finns ju och har alltid funnits! Det är ju bara så, att framåt har vi inte kunnat gå tillräckligt långt. Vi blev gamla och dog. Tiden slog tillbaka på oss och avgick med segern. Det gör den alltid som tur är - på så sätt garanteras att endast rätt typ av liv kommer att överleva och få evigt liv.

Om vi betraktar tiden på det sätt som här framförts, står det klart för var och en, att det borde finnas möjligheter att färdas på tidsaxeln, om man bara besatt rätt teknik. Visst finns det sådana möjligheter. Det är bara så att vi inte förfogar över dem

(tack och lov kanske man skulle inflika).

Men jag tror också, att en teknik som tillåter att vi förflyttar oss på tidsaxeln är möjlig i framtiden. Jag tror också, att framtidens 'människor' i dag har möjlighet att komma hit till nuvarande tid och agera. Hur egendomligt det än låter! Enligt vårt sätt att förstå saken skulle ju framtiden ej finnas ännu men ser man till den bild jag försökt åskådliggöra, finns all tid just nu och har funnits lika länge som universum. Framtidens 'människor' skulle alltså kunna besöka oss nu och rätta till nutiden, så att den bättre passade framtiden, och här skulle då UFOs komma in i bilden. Är dessa besökare från framtiden? Det skulle i så fall kunna förklara det ur vår synpunkt egendomliga beteende som de uppvisar.

Givetvis är det tänkbart, att även besökare från forntiden skulle kunna tona in i nutid, men i så fall skulle de sakna nödvändiga resurser för att kunna påverka nutiden. Ett ingrepp i nutid för framtidens bästa kan endast ske från framtiden, enär det bara är den som känner framtiden. Detta resonemang kan synas egendomligt och främmande, ja, i vissa öreon låter det helt säkert galet, men jag tycker det är väl värt ett ögonblicks eftertanke.

Inte kan det väl ändå vara så, att framtiden flyter fram som vattnet ur en kran, att sekunden bakom oss har försvunnit så fort vi lämnat den? Ett sådant resonemang kan jag i varje fall inte acceptera. Jag vill nog se tiden som den väg jag nämnde inledningsvis. Skulle det vara så, har ju dessa 'människor' som lever i framtiden försäkrat sig om ett evigt liv: de kan manipulera tiden och de kan också besöka oss i nutid eller gången tid. Skulle de besöka oss t.ex. en enda sekund före nutid skulle vi ej kunna uppfatta dessa besök ej heller om de besökte oss en sekund efter vår tid.

Med detta vill jag endast vända uppfattningen om tidsbegreppet. Jag hoppas kunna bryta gamla invanda tankebanor. Vi behöver få nytt perspektiv på våra liv och vår omgivning.

Låt oss se på vår situation med nya ögon och småningom kanske vi kan dra ett strå till stacken, den stack som utgör vår framtid, och om vilken vi vet så lite. Men om det nu är så, att framtidens 'människor' besöker oss i dag, ja, då kan vi också lita på att de vet vad de gör, ty de är ju framtiden. Låt oss därför vara lyhörda för dessa besökare, ty det berör ju oss själva någon gång i framtiden.

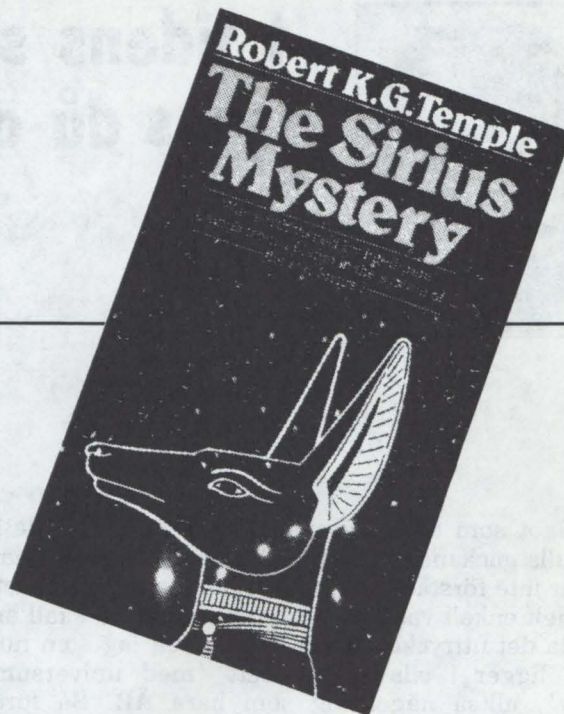
JONZON

Sirius-mysteriet

I årtal har astroarkeologins motståndare ropat efter bevis, utan att de många begeistrade och flitiga astroarkeologerna har kunnat tillmötesgå dessa krav. För det måste medges, att vad som hittills har presenterats endast har varit indicier, som också kunnat förklarats på ett mera jordnära sätt.

Nu har amerikanen Robert K.G. Temple emellertid i sin bok "The Sirius Mystery" (boken finns ännu ej på svenska) lagt fram en rad vittnesbörd, som tycks fylla kraven för efterfrågade bevis. Med utgång från gamla folksägnor och traditioner är han nu i stånd till att förutsäga existensen av en ännu oupptäckt himlakropp.

Om astronomerna en dag upptäcker denna, kommer det att finnas en hel del personer, som får svårt att hitta ett ansiktsuttryck, som kan passa i den situationen.

Robert K.G. Temples "The Sirius Mystery" finns ännu bara på engelska. När skall svenska bokförlag börja översätta och ge ut seriös litteratur?

Den fråga som boken ställer lyder: Har Jorden en gång i forntiden besökts av intelligenta varelser från området kring stjärnan Sirius?

"Då jag på allvar började skriva på denna bok 1967", säger Temple "rörde sig hela frågan om en afrikansk folkstam, dogonerna, som lever i Mali i det f.d. franska Sudan. Dogonerna var i besittning av kunskaper om planetsystemet omkring stjärnan Sirius, som var så otroliga, att jag kände mig tvingad till att undersöka materialet närmare.

Resultatet sju år senare, 1974, är att jag är i stånd till att visa, att de kunskaper som dogonerna sitter inne med, är mer än 5.000 år gamla och härrör från de gamla egypterna tidigare än 3.200 år f.Kr.

Stjärnan Digitaria

Utgångspunkten för Temples arbete var en bok, "African Worlds" (Oxford University Press 1954), vari han hittade följande notis:

"Utgångspunkten för skapelsen är den stjärna, som kretsar kring Sirius och som benämnes Digitariastjärnan. Den betraktas av dogonerna som den minsta och tyngsta av alla stjärnorna. Den rymmer fröet till allting. Dess rörelse omkring sin egen axel och omkring Sirius upprätthåller allt skapat i rymden. Vi kommer att få se, att dess kretslopp bestämmer kalendern".

Senare fick Temple i London tag i en fransk artikel av antropologerna Griaule och Dieterlen med titeln "Ett sudanesiskt Siriussystem", som detaljerat behandlade dogonernas hemliga astronomiska kunnande, som bl.a. går ut på att Digitarius omloppstid är 50 år.

Nu finns det faktiskt en sådan stjärna, en s.k. vit dvärg, som av astronomerna benämns Sirius

B, men det märkliga är, att denna stjärna inte kan ses med blotta ögat. Dessutom upptäcktes den först under förra århundradet av astronomen J.F. Bessel, som strax före sin död 1844 genom matematiska beräkningar fastslog, att Sirius måste bestå av en dubbelstjärna.

Under 1862 iakttogs Sirius B för första gången av amerikanen Alvin Clark genom det då största existerande teleskopet. 1915 fastslog W.S. Adams från Mount Wilsonobservatoriet, att Sirius B's temperatur är hälften så hög som vår egen sol.

Man blev nu på det klara med att Sirius B var en mycket het stjärna, som utsände 3 till 4 gånger mer värme än vår egen sol. Med utgång från detta blev det möjligt att beräkna, att Sirius B's radie endast är tre gånger så stor som Jordens, men att dess massa är nästan lika stor som solens.

Genom detta utvecklade man teorin om de vita dvärgarna, varav det senare har upptäckts andra. Det första fotot av Sirius B togs år 1970 av Irvin Lindenblad från amerikanska flottans observatorium.

Finns det en Sirius C?

I de franska atropologernas tidigare nämnda artikel omtalas även en annan stjärna i Siriussystemet: Sirius C. Den är större än Sirius B och 4 gånger så lätt. Dess omloppstid anges vara 50 eller 32 år.

Finns det en sådan himlakropp? Dr. Lindenblad säger, att han inte funnit en sådan, medan tidigare astronomer hävdar det motsatta. Fox menade att han iakttagit den under år 1920 och under 1926, 1928 och 1929 sågs den av van den Bos, Finsen och andra vid Unionobservatoriet.

Sirius hos de gamla egypterna

Sirius var den viktigaste stjärnan hos de gamla egypterna. Deras kalender var baserad på Sirius uppgång, och det har påvisats, att de ibland identifierade Sirius med sin huvudgudinna Isis.

Isis ledsagare var Osiris, egypternas huvudgud. "Ledsagaren" till stjärnbilden Stora Hunden (som innefattar Sirius) var stjärnbilden Orion. När Isis jämförs med Sirius, bör hennes ledsagare på samma sätt jämföras med Sirius ledsagare. Osiris liknas ibland vid Orion.

Vi vet att "Sirius ledsagare" i verkligheten är den osynliga Sirius B. Kan det vara möjligt, att Osiris som Orion, "Sirius ledsagare", är en ställföreträdare för den verkliga ledsagaren, Sirius B?

Den äldsta och enklaste formen för Osiris namn är en hieroglyf av en tron och ett öga. Osiris ögaaspekt är således något grundläggande. Bozostammen i Mali, som är besläktad med dogonerna, kallar Sirius B för "öga-stjärnan". Eftersom Osiris representeras av ett öga och ibland betraktas som Sirius ledsagare, är det liktydigt att säga att Osiris är "öga-stjärnan", förutsatt att man godtar, att Sirius B verkligen var känd av de gamla egypterna.

Hundstjärnan

"Hundstjärnan" har under historiens lopp varit en allmän beteckning för Sirius. Den gamle egyptiske guden Anubis var en "hundgud", dvs. han hade människokropp och hundhuvud.

I en genomgång av egypternas tro skriver den grekiske författaren Plutarch, att Anubis i verkligheten var son till Nepthys, Isis syster, även om han påstods vara Isis son. Nepthys var "osynlig", medan Isis var "synlig". Med andra ord: den synliga modern var ställföreträdare för den osynliga modern som var den riktiga modern, av den enkla anledningen, att den osynliga modern inte kunde uppfattas.

Plutarch skriver också, att Anubis var en "horisontell cirkel", som skiljer den osynliga del, som de kallar Nepthys, från den synliga, som de gett namnet Isis. Och eftersom denna cirkel i lika hög grad berör både ljusets och mörkrets gränser, kan den betraktas som karaktäristisk för dem bägge.

Detta är så nära man kan förvänta sig av en gammal beskrivning av ett cirkulärt omlopp (kallat "Anubis") av en mörk och osynlig stjärna (Nepthys) omkring dess "syster", en lysande och synlig stjärna (Isis) - och vi vet ju att Isis jämförs med Sirius.

Den tunga stjärnan

Isis/Sirius blev i allmänhet avbildad som en resande med två följeslagare i samma himmelska båt.

Och som vi vet, har Sirius enligt några astronomer två följeslagare: Sirius B och Sirius C.

Hos araberna blev en följeslagare till Sirius kallad "Vikten", och den antogs vara speciellt tung - nästan för tung för att kunna orka upp ovanför horisonten.

Sirius verkliga följeslagare, Sirius B, består av supertät materia, som är tyngre än vanlig materia i universum, och vikten på denna dvärg är densamma som för en stor normal stjärna.

Dogonerna säger också, att Sirius B är "tung" och de talar om dess "vikt".

Araberna använde också namnet "Vikt" på stjärnan Canopus i stjärnbilden Argo (stjärnbilden Argos namn framgår inte på moderna stjärnkartor, eftersom den är uppdelad i tre mindre stjärnbilder Carina, Vela och Puppis. Av dessa har Carina den ljusstarkaste stjärnan, Canopus, som rymdsonder och rymdskepp orienteras efter).

Argo var ett mytologiskt skepp, som förde Danaos och hans 50 döttrar till Rhodos. Argo hade 50 roddare under befäl av Jason. Sirius B's omloppstid kring Sirius A är 50 år, vilket kan ha ett visst samband med användandet av talet 50 i beskrivningarna av Argo.

Anubis

Det gamla Egypten och det gamla Sumer (Babylonien) har många gemensamma gudanamn. Sumererna synes ha betecknat Egypten med namnet "Magan" och stod i kontakt med det. Den kände egyptologen Wallis Budge var övertygad om, att Sumer och Egypten hade en gemensam upprinnelse som var ytterst gammal.

Den sumeriske huvudguden Anu, avbildas som en schakal. Anu kallades också An av sumererna, liksom Osiris kallades för An av egypterna.

Med anledning av, att Plutarch skrev, att Anubis var en cirkel, är det kanske värt att notera, att sanskritordet "anda" betyder ellips. Wallis Bugde menar, att Anubis representerar tiden. Kombinationen av betydelserna "tid" och "cirkel" i förbindelse med Anubis pekar i riktning mot en "cirkelformad rörelse".

Dynamiska krafter

Dyrkandet av Anubis var en hemlighetsfull mysteriereligion förbehållen de invigda. Plutarch var själv en invigen i flera mysteriereligioner, och det finns grund till att anta, att hans upplysningar bygger på välinformerade källor. En alternativ översättning av hans beskrivning av Anubis är, att Anubis var en "kombinerad relation" mellan Isis och Nephtys. Detta får oss till att tänka på "cirkeln"

som ett omlopp - en "kombinerad relation" mellan den omloppskretsande stjärnan och den stjärna som omkretsas.

Egypterna använde namnet Horus för att beskriva "den kraft, som beräknats till att bestämma solens gång", skriver Plutarch. Vi ser alltså, att egypterna hade föreställningar om och nämnde specifika dynamiska krafter.

Aristoteles vän Eudoxus sade, att egypterna hade en tradition om att Zeus (grekernas huvudgud) inte kunde gå, eftersom "hans ben var sammanvuxna". Det låter som ett amfibieväsen med en underdel konstruerad till att simma med istället för ben till att gå med, påminnande om det halvgudomliga väsendet Oannes, som sägs ha bringat civilisationen till sumererna. Oannes var amfibisk, hade fiskstjärt istället för ben och drog sig tillbaka till havet varje natt.

Plutarch sätter Isis i förbindelse med den grekiska gudinnan Athene, Zeus dotter, och säger, att de båda beskrivs som "närmande sig av sig själva" och som "självframkallad rörelse". Athene var skyddsgudinna för skeppet Argo och monterade i dess för en vägvisande ekbjälke från oraklet i Dodona. Argo fick således en tydlig "självframkallad rörelse" från Athene, som Plutarch i detta avseende förbinder specifikt med Isis.

Den svarta ceremonin

En egyptisk papyrus berättar, att Isis följeslagare är "herre över det fullkomliga mörkret". Detta låter som om den osynliga Sirius B, Isis följeslagare Osiris är en "mörk gud".

Den bevarade avhandlingen "Världens Jungfru" från Egypten omtalar den "svarta ceremonin", som var förbunden med den "svarta" Osiris, som den högsta möjliga formen för hemlig invigning i det gamla Egypten.

I avhandlingen sägs det, att Hermes kom till Jorden för att lära människorna civilisation, varefter han åter "steg upp till stjärnorna".

Detta vittnar om, att den svarta ceremonin hade att göra med astronomiska förhållanden, den svarta Osiris och Isis. Här hittar vi åter något som tyder på kännedom om Sirius B.

En profetia i "Världens Jungfru" nämnder, att först när människorna börjar att sysselsätta sig med himlakropparna och "jagar dem uppe i höjderna" kan de förhoppningsvis komma att fatta vad den svarta ceremonin innebär.

Vår rymdålders ökade astronomiska kunskaper gör oss nu kvalificerade till att fatta denna ceremonis verkliga innebörd. Vi måste komma ihåg, att utan astronomernas kunskap om de "vita dvärgarna", som endast är synliga i moderna teleskop, och utan

atomfysikens kunskap om supertät materia, skulle denna diskussion om Sirius-problemet inte vara möjlig - ja, problemet skulle inte ens kunna formuleras.

"Natten"

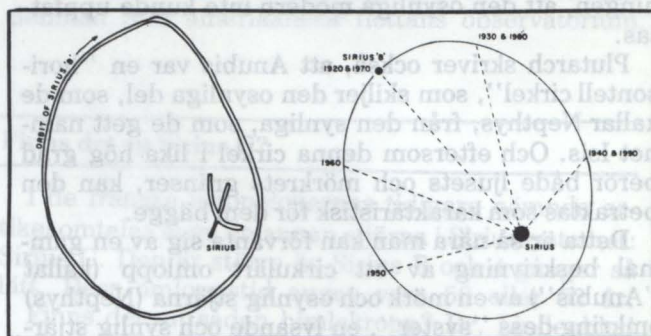
Den svarta ceremonin rörde sig om något som kallades "Natten", och som uppenbart var ett objekt, som rör sig på himlen tillsammans med "de andra mysterier, som i tur och ordning rör sig på himlen i regelbundna rörelser och perioder". Det har mindre ljus än solen och det "spinner en väv med hastigt ljus".

Sirius B förflyttar sig med regelbunden rörelse och period, den har mindre ljusstyrka än vår sol och spinner tydligen en väv med sin snabba rörelse, genom att den kretsar runt Sirius A på mycket kortare tid än planeterna Uranus, Neptunus och Pluto använder för att kretsar runt vår sol.

"Natten" kan således hänсыfta till Sirius B på samma sätt som den "svarta Osiris" och den "osynliga Nephtys".

På en mycket tidig tidpunkt var den egyptiska och sumeriska astronomin grundläggande uppfattning identiska. Senare uppträdde många skillnader. Auktoriteter inom forntidens astronomi brukar överse med den tidigaste utvecklingen, och därför har likheterna mellan de två kulturerna på detta område hittills inte uppmärksamats.

I Egypten och Sumer hade man identiska system för att dela upp året i tolv månader vardera bestående av tre veckor med tio dagars längd. Varje vecka var hopkopplad med en bestämd himlakonstellation. 36 av dessa veckor utgjorde alltså 360 dagar, vilket var lite mindre än ett år. Därför måste man för att få ett år på 365 dagar tillägga 5 skottdagar.

Till vänster, Digitarias (Sirius B's) kretslopp kring Sirius tecknat av dogonerna. Till höger, moderna astronomiska diagram av Siriuskretsloppet (de utsatta årtalen anger Sirius B's position gällande tidpunkt).

De heliga 50

I Sumer hade man en gudagrupp på 50, som alltid omtalades som "de femtio stora gudarna" (Annunaki) med tonvikt på antalet. De sysslade aldrig med annat än att sitta på sina troner och "vara 50".

I det gamla sumeriska Gilgamesh-eposet finner vi honom ledsagad av 50 hjältar motsvarande de 50 argonauter, som ledsagade Jason. "Hans tänder är en drakes tänder", står det om Gilgamesh och han fick på ett eller annat sätt styrka genom att anbringa tänderna på jorden, på samma sätt som Jason genom att så sina draktänder fick krigare att växa upp ur plogfårorna.

Om Gilgameshs följeslagare erfar vi f.ö., att var och en av dem medförde ett speciellt fällt träd på färden - en parallell till argonauternas åror.

Anubis blev av grekerna identifierad med deras egen gud Hermes. Det var Hermes, som hade förvandlat det skinn till guld, som argonauterna under Jason hade försökt lägga beslag på och erövra.

I Gilgamesheposet sänts Gilgamesh och hans 50 proto-argonauter i förbindelse med ett skepp kallat "Magan-båten" (Magan är som tidigare nämnts det sumeriska namnet för Egypten).

I samband med detta skall också nämnas den grekiska sägnen om Deukalion, vars ark efter syndafloden strandade i Dodona, varifrån Argo hade fått sin "vägvisar-bjälke". Arken och Argo tycks således på ett eller annat sätt kunna sättas i relation till varandra.

Sumerernas "50 stora gudar" (Annunaki) uppträder alltid sittande. Heliga roddare eller argonauter uppträder självklart också alltid sittande, medan de rör. "De 50, som sitter", och "De 50, som sitter och rör", synes således vara ett återkommande motiv.

För läsare som vill kontrollera dessa uppgifter skall nämnas, att de 50 följeslagarna inte uppträder i den senare babyloniska utgåvan av Gilgamesheposet, men i de äldre sumeriska inskriptionerna. Se James B. Pritchard: *Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament*, andra utgåvan 1955, och *The Ancient Near East Supplementary Texts*, 1969. Båda utgivna av Princeton University Press.

Gilgameshs dröm

Gilgamesh drömmer på ett ställe, att han möter en stjärna, som är så tung, att det trots alla ansträngningar inte kan lyftas. Denna stjärna dalar ned till honom från himlen och skildras som förbunden med Anu (som är himmelsguden). Vi finner således idén om "den tunga stjärnan" i Babylonien, långt före det att araberna trädde fram med tunga

stjärnor kallade "Vikt" placerade i Stora Hunden resp. Argo.

Gilgamesh dras oemotståndligt mot denna tunga stjärna på ett sätt, som synes antyda en gravitationell dragningskraft. Det talas också om, att stjärnan besatt "Anus essens", och ordet essens brukas i andra sammanhang för att antyda koncentration, varför vi här kanske står inför en antydning om supertät materia? I drömmen kunde Gilgamesh inte lyfta denna koncentrerade stjärna.

Bau är Sirius?

Den sumeriske guden An hade en dotter, Bau (representerande ljuden av ylande hund på samma sätt som det gammalegyptiska ordet för hund: auau). Bau hade hundhuvud på samma sätt som den egyptiske guden Anubis (Anpu).

Den sumeriska Bau är syster till Annunaki, de 50 stora gudarna. Eftersom hon kan vara identisk med hundstjärnan Sirius, kan hennes 50 bröder sättas i förbindelse med Sirius B's omloppstid på 50 år.

Det kan tilläggas, att det gyllene skinn, som Jason hämtade, befann sig i Kolchis vid Svarta havet. Och Kolchis var en gammal egyptisk koloni år 1.200 f.Kr.

Herodot påpekar, att det var egypterna, som uppfann omskärelsen, som också tillämpades hos kolchiserna, som han själv besökte under det 5:e århundradet f.Kr. Också dogonernas sigu-ceremoni, som står i förbindelse med deras Siriusmysterium, omfattar omskärelse.

Det enda medel som de gamla egypterna kände till mot gikt, kom från plantan colchicum, som växte i Kolchis. Detta kan förklara varför de hade en koloni där. Colchicum avger ett gyllene färgstoft och det är kanske förklaringen på det gyllene skinnet.

Orakelcentra

Den ena av de arabiska stjärnorna kallad "Vikten" befann sig i stjärnbilden Argo, som var förbunden med såväl stjärnan Sirius som den andra "Vikt" som befann sig i stjärnbilden Stora Hunden.

Om Argo projiceras över på en karta med rodret vid den gamla staden Canopus vid den egyptiska medelhavskusten (stjärnan Canopus utgör rodret i stjärnbilden), och stäven anbragt i Dodona (varifrån ekbjälken i Argos stäv kom), finner vi, förutsett att vi behåller Canopus som utgångspunkt, men svänger stäven mot öst tills den berör Araratberget, där Noaks ark strandade, att den därvid beskrivna vinkeln blir 90 grader.

I stället för Canopus kan vi också använda den näraliggande staden Behdet, som var huvudstad

i det predynastiska Egypten, innan Thebe grundlades.

Dodona ligger precis 8 breddgrader norr om Behdet, Delphi ligger precis 7 grader norr om Behdet. Delos (ett annat viktigt gammalt orakelcenter) ligger 6 grader norr om Behdet. Behdet var dåtidens Greenwich vid 3.200 f.Kr. och en geodetisk utgångspunkt.

En byggnation på ön Kythera visar sig ha haft förbindelse med Egypten i tidig dynastisk tid. Den ligger 5 grader norr om Behdet. Men också ön Thera som också ligger 5 grader norr om Behdet, kan ha varit ett orakelcenter. Den ödelades av ett vulkanutbrott under minoisk tid och har identifierats av några forskare som Atlantis.

Lokaliteten Omphalos på Kreta ligger 4 grader norr om Behdet. Från homeriska hymnen till Apollon vet vi att minoerna (vid 1.200 f.Kr.) "från Knossos förde Apollon till Delphi".

Också 3,2 och 1 grad norr om Behdet hittar vi platser, som tycks kunna sättas i förbindelse med orakelverksamhet.

Navel-sten

Alla dessa platser verkar ha ingått i ett slags mönster, som kan betecknas som en "geodetisk oktav". På några av platserna (Delphi och Delos) har man funnit s.k. omfallos- eller navelsten, som betraktades som mittpunkter för större eller mindre geografiska enheter. Dessa stenar var ofta dekorerade med olika mönster, som kan tydas som geodetiska markeringar. Motsvarande stenar är också kända från Egypten, Mellanöstern, Italien och de keltiska områdena.

Punkterna på den geodetiska oktaven verkar i övrigt också vara satt i förbindelse med var sin planet samt ha representerats av varsitt träslag (se tabellen orakeloktaverna).

Det framstår nu, att den "revolutionäre" farao Akhnatons reform med att flytta Egyptens huvudstad från Thebe till en ny stad han själv lät uppföra i vart fall delvis var en geodetisk reform, emedan den nya staden låg mittemellan Egyptens nordliga gräns (Behdet) och det gamla rikets sydgräns. Akhnaton påverkade på detta sätt Thebes krav på att vara landets "navel", och återgick till ett tidigare geodetiskt system.

Tre monster

De tre monstren Kottos, Briareus och Gyges i den grekiska mytologin hade vardera femtio huvuden. Briareus var det ursprungliga namnet för den varelse, som senare blev kallad Herakles, och eftersom Herakles var den ursprungliga Jason, för det

fram till, att Argos ursprunglige ledare var en person med 50 huvuden. Namnet Briareus kommer av ordet för "styrka" och "vikt". Gyges betyder också "styrka". Med hänsyn till namnet Kottos, säger Robert Graves i sin grekiska mytologi, att ordet inte är grekiskt. Det tycks härstamma från det egyptiska qeti, som betyder roddare och också kretslopp.

Det faktum, att det egyptiska ordet för roddare och kretslopp är detsamma, kan förklara varför 50 roddare symboliserar ett kretslopp på 50 år. På grekiska verkar det egyptiska ordet qeti således levat vidare som namnet på ett odjur med 50 huvuden. Slutsats: ett kretslopp på 50 intervaller (år) var på ett eller annat sätt knutet till Sirius och något, som kallades "vikt", alltså en möjlig hänсыftning till Sirius B's 50-åriga omlopp.

Dogonernas ursprung

Garamas, som var broder till de tre nämnda monstren, gav namn till folkslaget garamanterna i Sahara. Dessa utvandrade till trakten av floden Niger i Mali, där de blandade sig med den lokala negerbefolkningen.

Argo gjorde under en tid uppehåll i Libyen, vilket ledde till grundandet av "100 grekiska städer". Libyerna, till vilka garamanterna hörde, sägs härstamma från argonauterna genom greker från Lemnos, som bosatte sig i landet.

Det är tänkbart, att garamanterna i samband med emigrationen till Mali medförde den mest hemliga av deras heliga traditioner: Siriustraditionen, som nu vaktas av deras sannolika ättlingar, dogonerna. Dogonerna själva hävdar, att Mali inte är deras ursprungliga hemvist.

Ormens tänder

På gammalegyptiska kan ordet för "gudinna" också betyda "orm". Hieroglyfen för Sirius betyder

Oannes avbildad på en smyckesten i British Museum. Lagg märke till stjärnan och osirisögat. En egyptisk hieroglyf på en babylonisk smyckesten!

också "tand". Gudinnan Sirius (Isis) har alltså samma tecken som uttrycker "ormens tänder". I argonautsägningen sådde Jason "ormens tänder" (det grekiska ordet drakon betyder både orm och drake). Det grekiska ordet för "stjärnuppgång" hänsyftar också till "tänders framväxande i gommarna". Det innebär, att när ormens tänder såddes i jorden, nådde stjärnan Sirius upp över horisonten. Vi finner också förklaringar på orden Argo, Ark och Argos i det egyptiska ordet arq, som hänsyftar till något cirkulärt, och arqi, som refererar till avslutningen av ett kretslopp.

Frågan formuleras

Vi har i denna genomgång sett, att de gamla egypterna hade samma Siriustradition, som vi först fann hos dogonerna i Mali. Vi vet, att dogonerna är kulturellt och kanske också fysiska efterlevande till greker från Lemnos, som hävdades härstamma från argonauterna. Dessa utvandrade till Libyen, varifrån de vandrade mot väster som garamanter. De drevs söderut och nådde omsider fram till Nigerfloden i Mali, där de blandade sig med lokalbefolkningen.

Dogonernas mest heliga mysterium (Siriusmysteriet) bringades från det predynastiska Egypten till "Danaos", som förde det till Libyen och därifrån till Mali. Vi har således spårat dogonernas överraskande kännedom om Siriussystemet (bestående av Sirius A, Sirius B och möjligtvis Sirius C) tillbaka till det predynastiska Egypten mer än 3.000 år f.Kr.

Det har således lyckats oss att omformulera frågan om varifrån dogonerna fått sin kunskap om Sirius, till frågan om varifrån egypterna hade fått sin.

Vad är då svaret på Siriusproblemet? Vi vet det inte. Men för att få det rätta svaret är det nödvändigt att kunna ställa den rätta frågan. De många undersökningar, som förhoppningsvis blir resultatet av Temples bok, kommer kanske att ge oss flera svar än vi gör oss förhoppningar om.

Den utomjordiska möjligheten

Temple själv skriver, att "när vi betraktar ursprunget till de beståndsdelar, som vi kallar mänsklig civilisation på denna planet, måste vi nu ta med i våra värderingar, att primitiva stenåldersmänniskor fick sig serverad civilisationen på en kulle av besökande utomjordiska varelser, som efterlämnade spår som det är upp till oss att tyda".

Och han fortsätter: "Dessa spår rörande detaljerade informationer om Siriussystemet är endast begripliga för ett samhälle lika teknologiskt framskridet som nutidens".

"I dag är tiden inne för att vi skall göra oss redo att erkänna det obestridliga faktum, att det finns utomjordiska civilisationer, och att de alla möjligtvis har nått längre rent kulturellt än vi själva - för att inte nämna deras teknologi, som sätter dem istånd till att färdas mellan stjärnorna", slutar Robert K.G. Temple.

Andra förklaringar

Det skall avslutningsvis påpekas, att det av Temple framlagda Siriusmysteriet inte nödvändigtvis måste föra till drastiska slutsatser om utomjordiska besök.

I varje fall två andra förklaringar är möjliga. Den ena är, att det rör sig om tillfälligheternas spel mellan gamla och ofta oklara mytologiska traditioner och faktiska astronomiska förhållanden. Denna möjlighet kommer att mista något av sin sannolikhet, om också Sirius C upptäcks, och, märk väl, har de egenskaper som dogonerna tillskriver den.

Den andra möjligheten är, att det verkligen är tal om ett överlevande forntida vetande, men att detta vetande härrör från en gammal för länge sedan försvunnen jordisk kultur, som kune mäta sig med nutidens.

Med den möjligheten är också fantastisk nog!

Center (väst)	Trädkod	Planetkod
8. Dodona	ek	Saturnus
7. Delphi	lagerbärsträd	Solen
6. Delos	palm	Månen
5. Kythera/Thera	?	Mars
4. Omphalos	pil	Jupiter
3. Cyperns sydkust	cypress	Venus
2. Tritonsjön	ceder	Merkurius
1. El Marj (Libyen)	?	Uranus
0. Behdet	akacia	Jorden

Källa: Forteana nr 4/1978

Översättning: Thorvald Berthelsen

Sture Wickerts klavertramp

I tidningen Vi nr 4/1979 går Sture Wickerts åter till häftigt angrepp mot förekomsten av UFO och misskrediterar även rapportörer. Följande intervju-avsnitt ingår i en större artikel i nämnde tidning:

Det finns inga tefat

Själv är jag vilsen och vet inte riktigt vad jag ska tro. Jag vänder mig till FOA, Forsvarets Forskningsanstalt. FOA är den statliga myndighet som årligen tar emot ca 100 UFO-rapporter från allmänheten.

I 95 procent av fallen kan FOA förklara orsaken som satelliter, väderballonger och liknande. Men hur förklarar statens UFO-expert, Sture Wickerts, de fem procent som är oförklarliga?

- De oförklarliga rapporterna kommer från rent sjuka eller underliga människor som inte kan bättre eller som vill skoja med oss, säger han kallsinnigt. Han låter även förstå att det inte står rätt till med dessa människor samtidigt som han själv är fullt normal och skeptisk till UFO.

Sture är meteorolog på FOA och han har UFO-biten som 'extraknäck', som han säger. Han ägnar ca tre timmar per vecka åt UFO-problematiken.

- Staten anslår inga medel till forskning kring UFO och de bör heller inte göra det, eftersom frågans vikt anses lika med noll, fastslår han.

Finns det då inte utomjordiska farkoster som besöker oss? undar jag.

- Det finns definitivt inga 'flygande tefat' som kommer utifrån rymden, hävdar han bestämt. Utan de som tror det är obildade människor eller författare som vill göra pengar.

Enligt ufologer finns det idag flera betydande vetenskapsmän som erkänt att UFO är utomjordiska farkoster.

- Det är fel, avbryter Sture. Det stämmer inte. Det finns inga seriösa vetenskapsmän som erkänt att det finns utomjordiska farkoster som kommer i närheten av jorden. De har istället erkänt att det möjligen kan finnas liv på andra planeter ute i rymden. Så vad sådana här ufoiter, som inte ens har realskolans fysikkunskaper än säger, så tror jag som vetenskapsman inte på dom.

per än säger, så tror jag som vetenskapsman inte på dom.

Varför tror då inte statens UFO-export på UFO?

- Jag kan väl inte gå omkring och tro på såna larvigheter som UFO, säger han. Jag jämför UFO med vättar, tomtar och troll för sånt tror jag inte heller på. Du kanske tycker att jag är djärv, säger han och skrattar.

Sture Wickerts "klavertramp" stimulerar debatten och får tidigare skeptiker att inta en positivare attityd till UFO-fenomenen. Men rent försvarsäkerhetsmässigt är man på väg in i en farlig situation Foto: Karl-Olov Pettersson

- Jag kan inte tro på UFO förrän nån har visat en hållbar teori eller kommit med nåt konkret bevis på

dess förekomst. Och de foton som finns anser jag inte tillförlitliga, säger han.'

Inget felcitat!

Journalisten Lasse Krook har översänt ett skriftligt intyg, daterat 1979-02-17, till UFO-Information. I detta framgår att de uttalanden som Sture Wickerts gör i artikeln på intet sätt är förvanskade eller felciterade, utan korrekt återgivna. Krook spelade nämligen in samtalet på bandspelare. Inte heller har Sture Wickerts bett om att få någon dementi eller tillrättaläggande infört i tidningen Vi efter publiceringen.

Den attityd som Sture Wickerts uppvisar här och i UFO-Information nr 1/1979 är således inga enstaka felcitat. Denna 'officiella' attityd ser vi som beklämmande för svenska försvarsmyndigheter och närmast kränkande för de människor som rapporterar in iakttagelser av oidentifierade flygande föremål. Dessutom medför denna attityd rent försvars-säkerhetsmässigt en fara eftersom resp. observatör inte vet om det iakttagna är ett UFO-fenomen eller en kränkning av flyg från annat land. För att slippa bli betraktad som 'vrickad' eller mindre vetande avhåller sig observatören från att rapportera in iakttagelsen, vare sig han ämnat rapportera till FOA, viss försvarsenhet eller till UFO-Sveriges rapportcentral. Genom detta missas även, ur militär synpunkt, högtintressanta rapporter och man har genom Sture Wickerts ageranden börjat komma in i en farlig situation rent säkerhetsmässigt.

Vi själva - ledningen inom Riksorganisationen UFO-Sverige - tar inte åt oss och har ingen anledning att klaga på Sture Wickerts eftersom vi noterat, att varje sådant 'klavertramp' stimulerar debatten och får tidigare skeptiker att inta en positivare attityd till UFO-fenomenen.

Man vet aldrig...

säger astronom Tor Westrin vid Stockholms observatorium i samma tidningsartikel, där vi återger följande:

Finns det UFO? frågar jag.

- Själv har jag aldrig sett nåt, svarar Tor, men det finns ju många som menar att dom sett UFO. Och många observationer är oförklarliga - så man vet aldrig, menar han.

- Det är orimligt att tro att det inte skulle finnas nåt intelligent liv ute i universum, fortsätter han. Bara i vår galax, Vintergatan, finns det åtminstone någon miljard stjärnor som bör ha planetsystem med betingelser som liknar dem som finns här på Jorden.

Men det rör sig om stora avstånd därute?

- Ja, med den teknik och de färdssätt som är kända för oss här på Jorden så är det alltför långt till andra solars planetsystem. Och det skulle vara omöjligt för oss att nå dessa avlägsna planeter med livet i behåll, säger Tor.

- Men detta tycker vi med utgångspunkt från vårt synsätt och med våra lagar, fortsätter han. Det kan finnas andra system där ljushastigheten - den för människan högsta - istället är den lägsta hastigheten. De högre hastigheterna kan verka svindlande för oss och våra begrepp.

Jag nämner tachyon-teorin.

- Det påstås att tachyoner förekommer i Krabbe-nebulosan, men vi kan inte observera tachyoner eftersom de rör sig snabbare än ljuset. Men vad är det som säger att våra fysikaliska lagar är absoluta, säger Tor.

Han säger också att astronomer är mera benägna att acceptera UFO i dag än för 25 år sen.

"Myggforskare" tänker till: avf

Framtida sociologer kommer säkert att frapperas av hur vetenskapen har reagerat på UFO-fenomenet. Mönstret från förr, då jorden var platt, då stenor inte kunde falla ner från himlen, då bakterier inte fanns, då man inte kunde flyga, känns igen. Dåtidens lärde reagerade känslomässigt på dessa beskrivna fenomen, situationen är densamma idag. Känslorna tar överhand redan från början hos en vetenskapsman, när han hör ordet UFO. Han känner att han måste försvara sitt revir mot galenskaper. En i och för sig rimlig känsla, när man beaktar att veckotidningar på ett spekulativt sätt berättar om 'möten med rymdbröder' och dagspressen bara om idel uppklarade fenomen.

Vetenskapsmannen söker själv inte information i ämnet utan tar bara emot det som pressen då och då på detta sätt ger. Ett sätt som för honom saknar all beröring med det vanliga sättet han får tillgång till information. Om nu denna vetenskapsman plötsligt blir tillfrågad om UFO-fenomenet, vad skall han då svara? Ja, som ni förstår så kan svaret nästan bara bli ett. Hans kunskapsnivå om fenomenet är så låg att han av den anledningen lämnar svar som oftast till och med strider mot alla experimentella vetenskapers grund, nämligen vetenskapsteorin. Han blir sedan attackerad av ufologer som vill visa honom att han har fel, han reagerar nu ännu mera känslomässigt och situationen blir svårare för båda parter. Vi är inne i en återvändsgränd. Vetenskapsmännen kräver fakta att arbeta med men är känslomässigt hämmade när det gäller UFO. Resultatet blir att de slår ifrån sig och vägrar forska i saken. Ufologerna å andra sidan kan inte prestera den information som vetenskapsmännen kräver, av den enkla anledningen att de måste få hjälp med detta från just vetenskapsmän. Situationen blir den att vetenskapsmännen hela tiden söker naturliga förklaringar, även om de visar sig vara orimliga vid en närmare betraktelse.

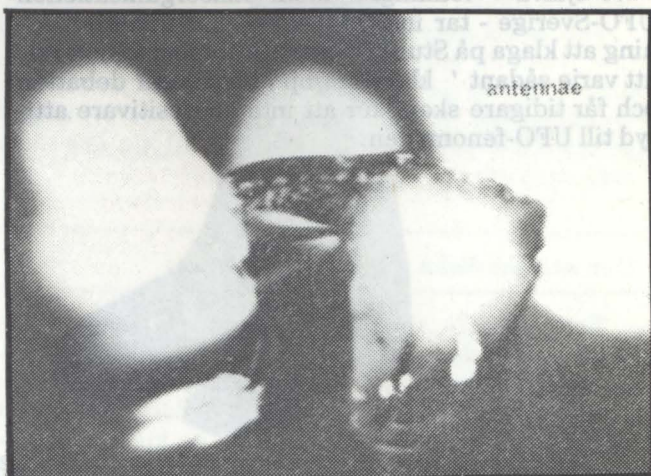
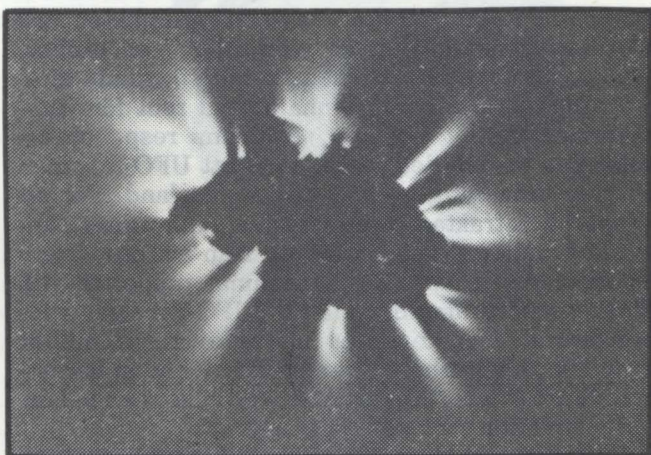
De 'naturliga förklaringarna' förändras också med tiden. På 50-talet var de annorlunda mot på 60-talet. Nu i slutet av 70-talet har det kommit fram en och annan ny förklaring som inte existerade förut. Man kan undra om vetenskapen underkänner de gamla förklaringarna när den presenterar en ny. Hur kommer man att förklara UFO-fenomenet på 80-talet? Säkert inte som man gör nu.

Den färskaste rapporten om en ny förklaring på dessa fenomen kommer från två forskare vid amerikanska jordbruksdepartementet! En stilla undran; Hur mycket pengar anslår amerikanska jordbruksdepartementet för UFO-forskning?

De två forskarna Callahan och Mankin publicerade sina resultat i tidskriften 'Applied Optics', den 1 nov -78. De har som första utgångspunkt för

sin forskning tagit ett elektriskt fenomen, som kallas Saint Elmos eld, och som är en urladdning av statisk elektricitet i starka elektriska fält. Fenomenet åstadkommer en excitation av luftmolekylerna runt föremålet. Molekylerna deexciteras omedelbart och därav får man ut vanligt ljus. Detta fenomen uppträder i starka åskväder omkring t.ex. kyrktoppar, mastar och liknande. Det kan även uppträda runt vingspetsar på flygplan.

Den andra utgångspunkten fick Callahan och Mankin när de läste Frank B. Saulsbury's bok 'The Utah UFO Display: A Biologist Report'. Boken behandlar UFO rapporter från ett område i Utah under åren 1965-68. De två forskarna fann en likhet hos dessa UFOs rörelse och rörelsen hos en insektssvärm. Tanken var nu att kombinera dessa två fenomen på så sätt, att insekterna fick ta kyrktopparnas och masternas plats.

Två exempel på ljus från insekter i starka elektriska fält. Överst en rovgirig insekt vid namn *Euthyrhynchus floridomus* sedd från ovan, och underst en sidovy av en långhornad skalbagge, *Tylocerina nodus*, där speciellt antennerna orsakar ett kraftigt ljussken.

Källa: Applied Optics, 1 nov. 1978.

färdar UFOs som insektsskärmar

Metoder

Man valde ut fem sorters insekter till experimentet. Två olika metoder för att åstadkomma det elektriska fältet användes. Den ena var ett likspänningsaggregat, som kopplades över en kondensator bestående av två aluminium plattor med 20 'cm²' vilka var åtskilda med 1,9 cm luftgrop. Spänningen mellan plattorna kunde varieras från 0 till 20.000 V. Insekterna hängdes upp mellan plattorna med hjälp av en tång överdragen med gummicement. I den andra metoden kittades insekterna fast på en spole, som var täckt med ca 1 cm plast. Spolen kunde åstadkomma ett fält på ungefär 10.000 V/cm.

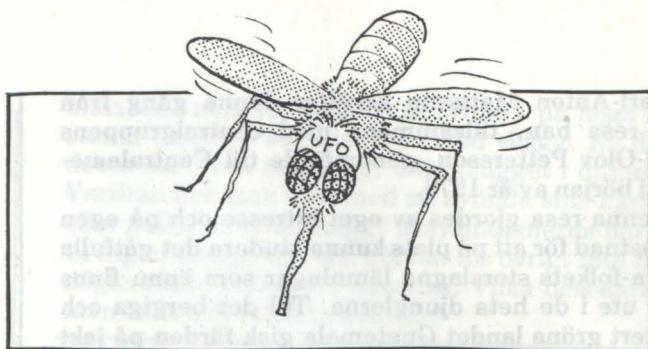
Experimenten

Alla utom en av insektssorterna började sända ut ljus vid 2.100 V/cm. Den återstående vid 2.600 V/cm. Ljuset uppstod omkring antenner, ben och andra extremiteter på deras kroppar. Ljuset var oftast blått, men tillfälligtvis även rött, grönt och orange. Ljusutvecklingen var kontinuerlig, när man använde spolen, men kom bara då och då när man använde kondensatorn.

Under denna behandling blev insekterna oroliga, men efter ett par minuter hade de lugnat ner sig och tycktes inte få några permanenta skador av behandlingen. Bara i kondensatorn kunde de ibland få en dödande blixtnärlighet genom sig.

När man vred upp spänningen över spolen till 5.000-7.000 V/cm, så fick man en flux på 3,75 mikrowatt per kvadratcentimeter i våglängdsområdet 3.500 Å - 4.500 Å på ett avstånd av 18 cm. En miss för det fortsatta resonemanget har forskarna gjort genom att ej ange frekvensen på det svängande fältet kring spolen. De nöjer sig med att betrakta det som 'högfrekvent'. För att experimenten skall sägas motsvara verkligheten så krävs det att det i naturen under en längre tid existerar högfrekventa elektriska fält vid åskväder. Ett svängande fält skulle kunna uppstå under en kort stund vid en urladdning men inte under längre tider som här krävs. Under åskstormar har man mätt upp fält med en medelstyrka av 1.300 V/cm och fält upp till 2.000 V/cm förekommer. Toppnoteringar är 3.400 V/cm. Forskarna tillägger att föroreningar i luften skulle kunna ge ännu starkare fält. Hur mycket starkare? I experimentet användes ett fält mellan 5.000 och 7.000 V/cm, d.v.s. 2-3 ggr starkare än de fält som åstadkomms av starka åskväder. Dessutom, till skillnad från naturen, använde sig forskarna av högfrekventa fält.

Om vi nu igen ser experimentet med ljus från en insekt i ett högfrekvent fält med 5.000-7.000 V/cm, så finner vi att man uppmätte en ljusintensitet på 3,75 mikrowatt per kvadratcentimeter på 18 cm av-

stånd. Med den intensiteten var insekten synlig på 6 m håll.

Callahan och Mankin tillägger att tusen tätpackade insekter skulle kunna ses på 180 m håll. Deras uppskattning stämmer: c:a tusen insekter på en yta av 1.000 cm² skulle ge samma intensitet på 180 m håll som en insekt på ett avstånd av 6 m, d.v.s. vara knappt synlig. Om vi ökar koncentrationen av insekter i molnet så kommer vi småningom till en gräns där en ökad koncentration inte ger större ljusstyrka p.g.a. att insekterna skymmer varandra. När detta inträffar framgår ej av artikeln, då uppgift saknas om hur stora insekterna är. En trolig uppskattning är att maximalt tre flygande insekter per kvadratcentimeter blir synliga. D.v.s. det ger tre gånger så stark intensitet på 180 m håll, vilket betyder att insekterna knappt blir synliga på ett avstånd av 320 m.

Tillbaks till de två forskarna. De säger att insekterna förflyttar sig över stora öppna ytor. Det är också på sådana platser de flesta UFOs har observerats i det tidigare nämnda området i Utah. Det visar sig även att i detta område uppträdde stora svärmar av insekter just under perioden 1965-1967.

Några frågor kvarstår som obesvarade i Callahan-Mankinrapporten. Förflyttar sig dessa svärmar av insekter under åskväder? Om det är så skulle de vara knappt skönjbara på en halv kilometers avstånd. Varför nämns inte att de UFOs som observerats, å andra sidan, har varit klart synliga, i motsats till det vaga ljus insekterna avger?

Varför påpekas inte att dessa UFOs har setts under alla årstider, medan insektssvärmar finns till bara under den varma delen av året?

Varför sägs inte att högfrekventa fält av erforderlig styrka ej förekommer i atmosfären, vilket är en förutsättning för att experimenten skall ha förankring i verkligheten? I och för sig fick man även ljus från statiska fält men bara då och då. I en stor svärm skulle urladdningarna ske slumpvis på så sätt, att effekten skulle förtas.

Till sist föreslår de båda forskarna att flygvapnet skulle öppna sina arkiv, så att man skulle kunna kartlägga hur insektssvärmar drar fram över USA och Canada. Jag tvivlar på att Air Force öppnar sina arkiv av den anledningen.

Det gåtfulla Maya-folket

Av Carl-Anton Mattsson

Foto: Karl-Olov Pettersson

Carl-Anton Mattsson berättar denna gång från den resa han, tillsammans med centralgruppens Karl-Olov Pettersson, genomförde till Centralamerika i början av år 1978.

Denna resa gjordes av eget intresse och på egen bekostnad för att på plats kunna studera det gåtfulla Maya-folkets storslagna lämningar som ännu finns kvar ute i de heta djunglerna. Till det bergiga och vackert gröna landet Guatemala gick färden på jakt efter Maya-folkets hemligheter.

Maya-kulturen utsträckte sig geografiskt över sydöstra Mexico, vidare genom Guatemala och ner till Honduras och El Salvador i söder. Kulturen var redan högt utvecklad 800 f.Kr. och stod på sin höjd mellan 200 och 900 e.Kr. Mayas många ståtliga städer var för den tiden mycket betydande, även om man jämför med samtida städer i Europa och Asien vid samma tidpunkt.

Man anser att Maya-staden Tikal ute i Peten-djungeln i norra Guatemala varit den mest betydande. Åsikterna om hur många innevånare den haft skiftar. Ruinstaden som nu ligger inbäddad i tropisk regnskog är 24 km lång och lika bred. Staden med omgivande försörjningsområde kan ha haft mellan 1 och 1,5 miljoner invånare.

På besök i Tikal

Vi besökte staden med hjälp av en gammal DC:3a. Tikals pyramider kan ses från luften högt över den gröna djungelmattan. Vi landade på en upprädd remsa av djungeln, som används som landningsbana av mindre flygplan.

Vi lämnade planet, och utan färdledare steg vi rakt in i den vindstilla ångande djungeln, under vars träd, ormar, fästingar och moskiter får samsas med den otroliga mängd av ståtliga mayaruiner som en gång varit Tikal. Över tjugotusen ruiner efter stenhus, tempel och pyramider döljer sig under de stora träden på denna storslagna plats. Det är som om platsen vore tagen direkt ur "Djungelboken" med färgglada papegojor i träden, och apor klängande i lianerna. När dessa djur är i farten kan det hända att myriader av bitska myror skakas ner från trädgrenarna över den oförsiktige besökaren. Allt sker till perfekt ackompanjerande djungelljud.

Amerikas högsta pyramid

Mellan träden reser sig så plötsligt den första ståtliga pyramiden. Den är hela 76 meter hög, och vilar i sin tur på en hög plattform. Bara att för hand bära dit allt byggnadsmaterial till plattformsbbygget är ett gigantiskt arbete. Sedan gällde det att också bygga den stora pyramiden ovanpå denna.

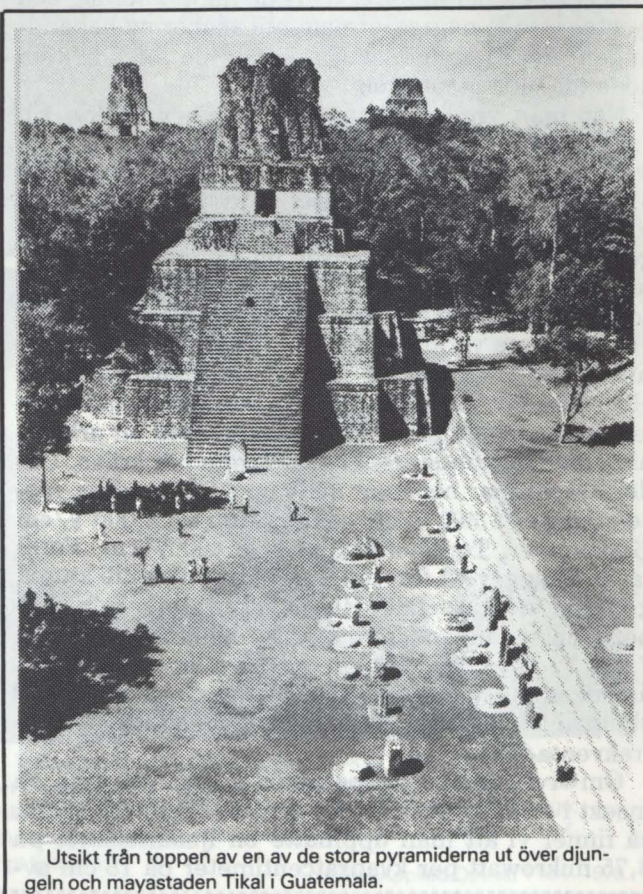
Från marken nedanför och upp via plattformen

och till pyramidens topp är det inte mindre än 90 meter. När man väl har klättrat upp på denna branta pyramid och står vid templet på toppen, har man en underbar utsikt ut över den gröna djungeln och den del av staden - med fem höga pyramider - som kan ses genom djungelmattan mot horisonten.

Mayas var duktiga astronomer

Det kanske mest anmärkningsvärda med denna forntida kultur är dess stora kunskaper i astronomi och matematik. De kunde räkna ut årets längd nästan exakt på sekunden. Den Mayanska kalendern var nästan lika exakt som den vi använder oss av idag. Mayas använde tre decimaler när de räknade fram årets längd. De fick det till 365,242 dagar. I vår tid har vi efter långa beräkningar fått fram årets längd till 365,2422 dagar, då vi använder oss av fyra decimaler.

De hade även kommit på något så utstuderat skickligt som att använda sig av ett tecken för noll, och kunde därigenom räkna med enheter mindre än ett. Detta anses av forskare vara mycket avancerat,

Utsikt från toppen av en av de stora pyramiderna ut över djungeln och mayastaden Tikal i Guatemala.

och detta tusen år innan vår egen kultur kommit på nollans möjligheter. Mayas kunde även beräkna Venus och Mars rörelser och omloppstid, och kunde förutsäga inte bara solförmörkelser utan häpnadsväckande nog också månförmörkelser, och detta med en exakthet som vi först i vårt eget århundrade kan göra om.

Vi vet inte varför deras tideräkning började en dag år 3.113 f.Kr. troligen har någon kosmisk händelse eller katastrof av stor vikt inträffat vid denna tidpunkt i historien. Vad skall man säga när man ser ett av Mayafolket framräknat tal som slutar på 340.000.000? Det är långt kommen matematik för ett "stenåldersfolk".

De använde sig av endast tre symboler i stället för siffror, nämligen en oval för noll, en punkt för ett och ett vågrätt streck för fem, men klarade ändå av att handskas med mycket stora tal. Mayas siffertecken är alltså tydda, men deras skriftspråk har man fortfarande inte löst. Den som lyckas knäcka hemligheten med att tolka skriftspråket eller "mayaglyferna", har säkerligen nobelpris att vänta, och tänk vilka kunskaper vi skulle få del av. Problemet är att ett så relativt litet antal mayaskrifter finns bevarade till vår tid. Det mesta av mayas böcker brändes på ett bokbål av en katolsk präst på 1500-talet. Och där gick nästan hela deras historiska uppteckningar förlorade. Man räknar med att flera mayastäder finns gömda ute i de oländiga djunglerna, vilka när de upptäcks kan komma att ge flera pusselbitar till mayafolkets gåta.

Copan - tvåtusenårig mayastad i Honduras regnskogar

Efter många mil på smala dammiga vägar från Guatemala City, kom vi så fram till resans mål för dagen, nämligen Copan i Honduras. Denna fordom mycket betydande mayastad ligger i en floddal med yppig regnskog. Dess jätteträd står så tätt, och är så höga, att dunkel ständigt råder nere på marken, där regnskogens kakafoni av ljud skapar en trolsk atmosfär. Under trädkronorna i denna fuktiga halv dager avslöjar genomträngande solstrålar orkidéomslutna tempel och överväxta pyramidtrappor. Där ligger alltså mayastaden Copan med sina storslagna pyramider och byggnadskomplex.

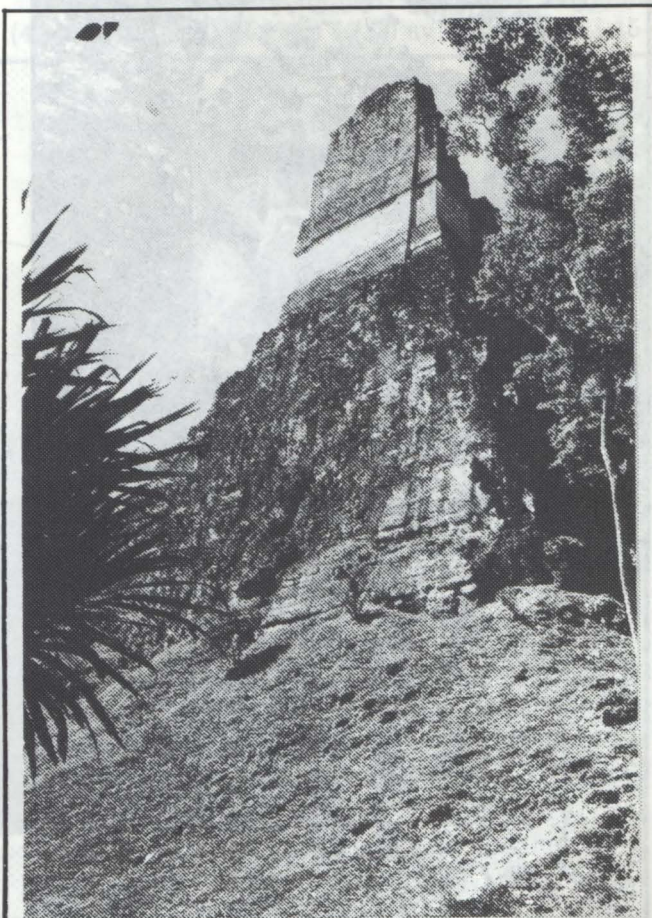
Akropolen, eller det sammanhängande pyramidkomplexets plattform, täcker en yta av fem hektar och är inte mindre än 38 meter hög. Byggnadsmaterialet till detta komplex består av två miljoner kubikmeter sten, och dess vikt är fem miljoner ton. När forskare uppger att mayafolket inte använde sig av hjulet så framstår prestationen att för hand bära fram all denna ofantliga mängd sten som ofattbar.

I Copan (liksom i mayastaden Quirigua i Guate-

mala) har man för ca 2000 år sedan - på höga resta stenar (stelar) - avbildat män med skägg. En del av dessa har även helskägg, allt inhugget i djuprelief. Varifrån fick man idén med att avbilda sina härskare eller gudar med helskägg? Mayaindianerna har själva ingen skäggväxt, och det har för övrigt inte heller några andra indianer i Amerika. Vilka besökare har man haft, och varifrån kom de?

Ett möte mellan olika världar

På altare nr 5 i Tikal finns en avbildning som är 1400 år gammal. Den ene av de två avbildade personerna liknar mest av allt en kines, både vad gäller utseende, utstyrsel och gester. Han håller vidare i ett typiskt kinesiskt parasoll. Scenen på altaret verkar avbilda ett möte mellan en mayahärskare och en besökare från andra sidan Stilla havet, och han ser ut att ha upphöjts till, eller betraktats, som en gud "från en annan värld". Är detta ett bevis på kulturpåverkan och kontakter över haven i forntiden? Till detta kan tilläggas att det faktiskt i kinesiska

Baksidan av pyramid nr. 1 i Tikal. I den har man funnit 16 kg grön jade.

Det gåtfulla Maya-folket

Av Carl-Anton Mattsson

Foto: Karl-Olov Pålmarsson

krönikor berättas om en kines som besökte ett okänt land på andra sidan havet i öster. Hans namn var Hui Shan, som tillsammans med fyra andra munkar reste för att söka efter "Fusang", ett jordiskt paradys som enligt sägnen skulle finnas på andra sidan havet. En resa i sökandet efter moderlandet Muu som gick under för ca 12.000 år sedan. Kinesiska uppteckningar berättar om att de fann ett kultiverat folk med eget skriftsystem och folket förde inte krig. Hui Shang stannade i landet i 40 år varefter han åter seglade över Stilla havet hem till Kina.

Lämningar efter besöket finns även hos teotihuacankulturen i Mexico. Det synes som om det inträffat kulturpåverkan utifrån vid flera olika tidpunkter i Amerikas historia. Bland annat finns ett perfekt skulpterat huvud av en neger hittat vid Veracruz i Mexico.

På en plats i Guatemala som heter Iximche har man hittat en fenicier avbildad på en urna. Han har

Asiat med skägg i mayastaden Quirigua i Guatemala.

dessutom helskägg och har helt semitiska anletsdrag. Ett huvud i naturlig storlek av grön jade har hittats i Tenango i Mexico, och det föreställer utan tvekan en kines.

Hur kunde man resa nästan hur som helst på jorden i gamla tider? Är förklaringen de i Rigveda-böckerna beskrivna flygfarkosterna som kallades för Vimaana? Har dessa många tusen år gamla indiska böcker rätt, så ger det även en förklaring till kulturpåverkan över haven i den grå forntiden. Vimaanafarkosterna svarar då för de allra tidigaste kulturkontakterna för mer än 12.000 år sedan, medan de senare kontakterna måste ha skett på annat sätt.

Paralleller med nordisk mytologi

Maya-folket talade om 9 sfärer och vår fornnordiska Eddan talar om 9 världar. Maya-folket talar om en väldig orm och Eddan om Världsormen. Maya-folket talar om 8 berg och 8 strömmar och Eddan om 8 vintrar och 8 nätter. Vidare talar Maya-folket om regn- och åskguden Chac, som svingar sin yxa medan vår Thor svingar sin hammare. Detta är några av de samstämmigheter som finns mellan dessa två geografiskt främmande kulturer. I verkligheten kanske de inte var så avskilda - utan har haft påverkan på varandra för mycket länge sedan. Hur? Har det skett från ovan eller hur har det gått till? Liknande samstämmigheter finns även mellan gamla Egypten och Eddan och Mayas vishetsbok Popul vuh.

I den gamla mayastaden Copan i Honduras berättas det om en händelse som skedde år 3.180 f.Kr. Man förvånas över ett folk som talar om händelser för mer än 5.000 år sedan. Man kunde tidsbestämma en händelse exakt på en tidsperiod som löpte sig över 374.400 år, vilket säger en hel del om deras matematiska prestationer. Varifrån fick de sitt vetande?

Det berättas i deras historia om en vit man som kom österifrån över havet. Han lärde folket allehanda kunskap och färdigheter, som gjorde att maya-fol-

Mayakalender

1 Kin	= 1 dag
1 Uinal	= 20 dagar
1 Tun	= 360 dagar = 18 Uinal
1 Katun	= 7200 dagar = 20 Tun
1 Baktun	= 144000 dagar = 20 Katun (eller 395 år)

Mayasiffror

	= 0
	= 1
	= 2
	= 5
	= 7
	= 14

Chilensk soldat åldrades ögonblickligen av stråle från UFO

ket under mycket kort tid nådde en mycket hög kulturnivå. Detta skedde för ca 2.000 år sedan.

En urgammal mayalegend berättar att en dag i deras förflutna uppenbarade sig en jättelik farkost av metall i skyn - "som en jättelik örn av metall". Det berättas att den öppnade sig och ur den kom fyra främmande varelser. Dessa var främlingar för mayafolket, och andades inte den luft vi har här på

jorden. Det skulle tyda på att de bar någon typ av rymdhjälm.

Dessa främlingar återvände efter en tid in i sin farkost, och den lyfte mot skyn och försvann. Mayas upplevde dem som gudar och var mäktiga förfärad över denna händelse som tydligen inträffat i deras land för ca 2.000 år sedan. Var det från dessa "gudar" mayafolket fick sina kunskaper?

Stort som en bil — kunde blivit årets ufo-foto!

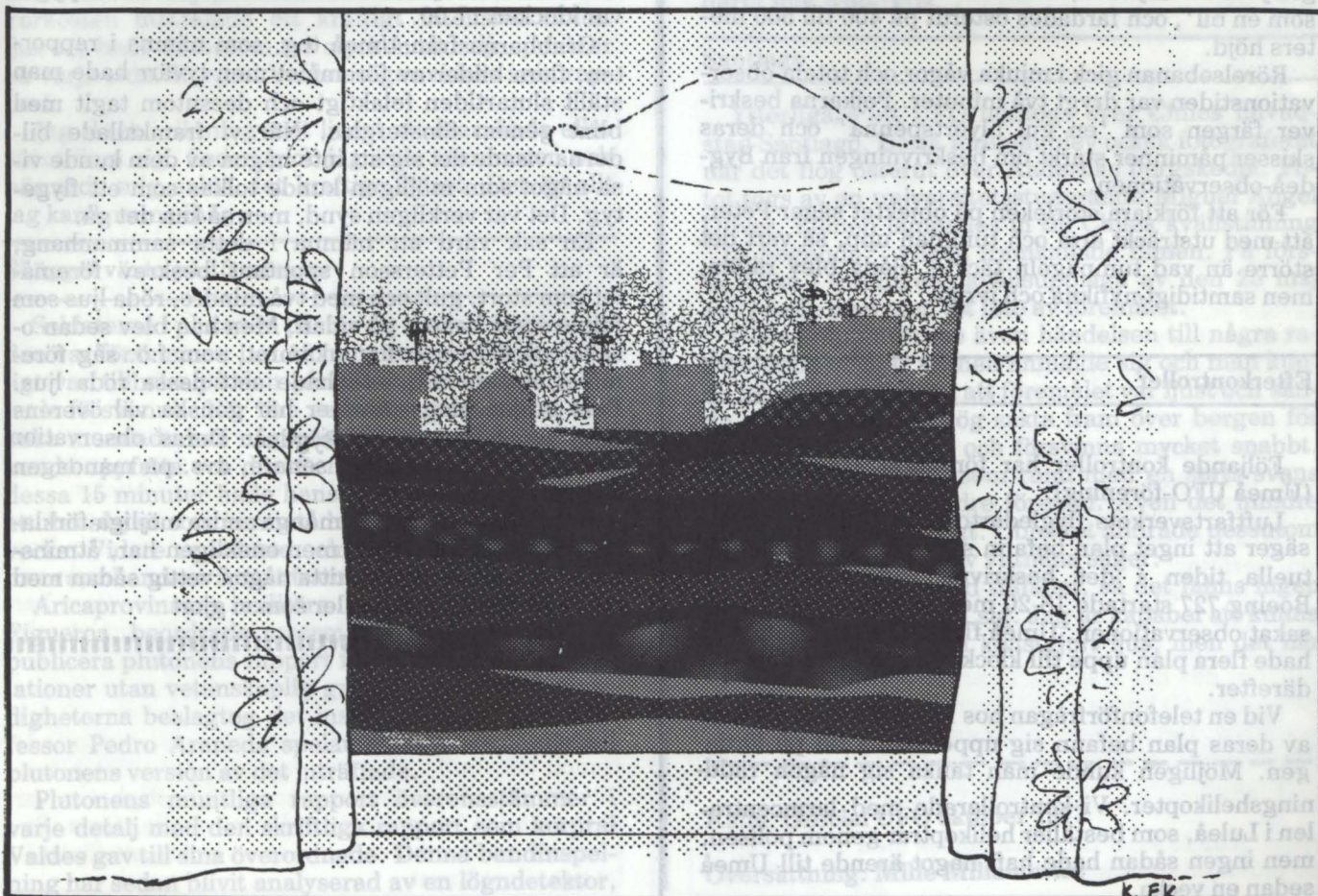
Av Anders Edholm

Lördagen den 20 januari 1979 iaktogs av flera personer och på två platser, Bygdeå resp Umeå, ett stort objekt på låg höjd.

Peter Johansson tog 10 till 15 foton av föremålet,

men i upphetsningen ställde han in fel slutartid och tog blint!

Den första observationen gjordes i Bygdeå (4 mil NO Umeå) klockan 17.00 av tre grabbar i 15-

årsåldern - Mikael Brändström, Peter Anskarisson och Roland Nystedt.

Roland berättar:

- Vi lade märke till föremålet, eftersom det lyste med ett gult sken. Det befann sig då i norr. Sedan började det röra sig i sidled men satte så kurs emot oss.

- Det kom snabbt närmare, och växte därigenom i storlek, så det var 3 till 4 meter i diameter när det passerade över oss på uppskattningsvis 400 meters höjd. Själva passagen tog bara 15 till 20 sekunder och vi uppfattade då ett dovt ljud. Vi kunde också se två röda lampor baktill på föremålet när det försvann söderut. Totalt såg vi det under 3 till 5 minuter. Hela föremålet lyste med ett gult sken och vi tyckte det var konstigt. Vädret var klart och kallt.

En knapp timma senare, ca 18.00, i en fastighet på Järnvägsgränd i Umeå, ropade Per Pettersson åt sin kamrat Peter Johansson att komma fram till det fönster som vetter mot nordost: 'Titta Peter! Ta upp kameran - fort!'

Peter tog 10 till 15 bilder med en Praktica på det gullysande objektet, som de beskriver var 'stort som en bil', och färdades österut på 400 till 500 meters höjd.

Rörelsebanan gick i mjuka vågor och totala observationstiden var drygt två minuter. Pojkarna beskriver färgen som 'en gul blyertspenna' och deras skisser påminner starkt om beskrivningen från Bygdeå-observationen.

För att förklara storleken på objektet säger Peter, att med utsträckt arm och tummen upp, så vart det större än vad tumnageln täckte. Båda blev rädda, men samtidigt nyfikna och ivriga.

Efterkontroller

Följande kontroller har företagits från vår sida (Umeå UFO-förening):

Luftfartsverkets flygledartorn på Umeå flygplats säger att inget plan befann sig uppe under den aktuella tiden i det beskrivna väderstrecket. En Boeing 727 startade 18.20 men kan knappast ha orsakat observationen. Umeå flygklubb säger att man hade flera plan uppe till klockan 14.00 men inga alls därefter.

Vid en telefonförfrågan hos F21 sade man att inga av deras plan befann sig uppe denna tid på lördagen. Möjligen kunde man tänka sig någon räddningshelikopter. Vi kontrollerade med larmcentralen i Luleå, som beställer helikoptrar genom polisen, men ingen sådan hade haft något ärende till Umeå sedan en vecka.

En av våra medlemmar säger sig, vid den aktuella tidpunkten, ha sett ett jetplan i kikare från området kring bostadsområdet Mariedal i Umeå och anser det troligt att båda observationerna kan gälla detta, som han själv anser mest likna ett mindre jetplan vid namn Lear-Jet. Jag kollade med Sweedairs flygkontor på Bromma - man äger nämligen tre av landets fyra sådana. Bolaget sysslar med målbogsering åt danska och svenska försvaret och detta skulle kanske kunna förklara observatörernas beskrivning av föremålets belysning och form. Emellertid svarade Torsten Olsson på Sweedair, att inget av deras plan hade några uppdrag i trakterna kring Umeå vid detta tillfälle.

Personligen tycker jag att den observation som medlemmen gjorde i kikaren har trasslat till det. Han är uppenbarligen så bevandrad inom området, att han borde kunna avgöra om det rörde sig om ett jetplan. Han såg detta hela tiden i kikare, hörde inga som helst ljud men uppfattade dock, att planet låg på låg höjd, ca 100 meter över bostadsområdet. Detta tycker jag låter högst märkligt, särskilt med tanke på att man i tornet på Umeå flygplats inte kände till detta plan vid den tid som mannen uppger var klockan 17.00.

Grabbarna från Umeå tog, som nämns i rapporten, flera bilder av föremålet men tyvärr hade man ställt slutartiden felaktigt och dessutom tagit med blix genom fönsterglas. När vi framkallade bilderna visade det sig att inte någon av dem kunde visa något som möjligen kunde tolkas som ett flygtyg. Det var verkligen synd, men så kan det gå.

En sak värd att nämna i detta sammanhang, är att Per Pettersson spontant beskrev föremålet som stort, gult och med två mindre, röda ljus som följde strax bakom på sidan. Men han blev sedan osäker på detta när hans kamrat, som f.ö. såg föremålet kortare tid, inte hade sett dessa röda ljus. Pers beskrivning stämmer här ganska väl överens med grabbarnas från Bygdeå. Deras observation meddelades mig en dag senare, dvs. på måndagen den 22.

Det finns naturligtvis många andra möjliga förklaringar på det inträffade men onekligen har, åtminstone jag själv, svårt att hitta någon vettig sådan med tanke på de efterkontroller som vi gjort.

Chilensk soldat åldrades ögonblickligen av stråle från UFO

En soldat "försvann" i 15 minuter vid närkontakt med UFO. Av en rad ufohändelser i Chile under 1977 framstår denna som den mest uppseende-väckande. En av observatörerna, korporal Armando Valdes, "observerades" av ett kraftigt ljus från ett oidentifierat föremål ovanför honom.

Händelsen inträffade tidigt på morgonen den 25 april 1977. Korpralen hade tillsammans med sina mannar slagit läger på en plats kallad Pampa Llus-cuma, inte långt från indianbyn Putre. Platsen ligger 4.000 meter över havet i Andernas bergskedja i den torra och ökenartade delen av norra Chile.

I sin rapport förklarar korporal Valdes:

- Vi satt nära en låg stenmur. Klockan var omkring 4 på morgonen. Två av våra soldater stod på vakt medan vi andra satt och småpratade vid lägerelden. Plötsligt ropade en av soldaterna: "Två föremål kommer ner mot oss".

Båda föremålen lyste med ett intensivt ljus och korporal Valdes beordrade då sina mannar att släcka elden. Ett av objekten fortsatte sakta ner mot dem. Farkosten utstrålade ett kraftigt intensivt violett ljus och hade dessutom två stycken röda ljuspunkter på varje sida. Korporal Valdes säger vidare i sin rapport:

Jag skrek i riktning mot ljuset att återvända eller identifiera sig. Sedan gick jag över stenmuren och närmade mig sakta det kraftiga ljuset. Det är allt jag kan komma ihåg.

Skägget växte på 15 minuter

Soldaterna i plutonen påstår att korporal Valdes sedan var försvunnen i ca 15 minuter innan han plötsligt var tillbaka på den plats varifrån han tidigare hade försvunnit. När han sedan omtumlad kom tillbaka mumlade han någonting, som soldaterna inte kunde uppfatta och därefter svimmade han. Under dessa 15 minuter hade hans skägg vuxit så mycket att det såg ut som han inte hade rakat sig på en hel vecka. Vidare upptäckte soldaterna att datumet på hans armbandsur flyttat fram 5 dagar!

Aricaprovincens militära ledare, överste Oscar Figueroa, beordrade massmedia att avstå från att publicera plutonens rapport för att förhindra spekulationer utan vetenskaplig grund. De militära myndigheterna beslagtogs det inspelade band som professor Pedro Araneda spelat in, och som innehöll plutonens version av det inträffade.

Plutonens muntliga rapport överensstämmer i varje detalj med den skriftliga rapport som korporal Valdes gav till sina överordnade. Denna bandinspelning har sedan blivit analyserad av en lögn-detektor,

vars resultat accepteras som domstolsbevis i många stater. Charles R. Mc Quiston, som gjorde undersökningen, har kommit fram till att händelsen inte är bluff.

Vilcun

Fem dagar senare såg innevanarna i staden Vilcun ett annat oidentifierat föremål i luften. Föremålet beskrevs som runt till formen och ca 3 meter i diameter. Det roterade dessutom mycket snabbt. Föremålet närmade sig sakta, verkade sedan att stå stilla i luften, för att slutligen i hög fart försvinna rakt upp.

Grannlandet Argentinas "Rymdundersöknings-grupp" (GIE) upptäckte stora magnetiska och radioaktiva störningar i området där stadsborna påstod sig ha sett föremålet.

Punta Arenas

Några veckor senare rapporterades från staden Punta Arenas i södra Chile, att några av stadens innevanare sett ungefär ett dussintal UFO:n flyga söderut mot Antarktis.

Santiago

Ytterligare ett UFO iakttogs över Chiles huvudstad Santiago. Detta föremål blev också fotograferat när det flög österut över Andernas bergskedja. Fotot togs av en universitetsstuderande Miguel Angel Oliver. Filmen lämnades in till Chiles kvällstidning "La Segunda", vilken framkallade filmen. På första sidan i tidningens kvällsupplaga av den 25 maj 1977 hade man med ett foto av föremålet.

Oliver rapporterade även händelsen till några radiostationer. Fler vittnen anmälde sig och man kunde härigenom få fram att föremålet var ljus och sände ut rött ljus. Det flög sakta fram över bergen för att sedan ändra kurs och försvinna mycket snabbt. Formen uppfattades som rund med en sorts svans förenad med ett mindre föremål. Även det mindre föremålet lyste kraftigt. Objektet ändrade dessutom ljusintensitet och ett av vittnena säger:

- Himlen var klar vid tillfället, så det fanns ingen möjlighet att misstaga sig. Jag är kapabel att kunna skilja på naturligt och konstgjort ljus, men det här kan jag inte förklara.

Källa: Official UFO oktober 1977

Översättning: Mille Milianowicz

Hänt se'n sist

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

Flera rapporter om 'lågflygningar' och närobservationer har kommit in i början av året, men utredningarna är inte slutförda. Vi hoppas kunna ge en fyllig redovisning i kommande nummer.

Snön ligger djup och temperaturen är minus 22 grader när denna sammanställning görs. Den skall sedan genom ideellt arbete gå den långa vägen via redigering, fotosättning, korrekturläsning, rättning - och tillsammans med andra artiklar - till layout, reprofoto, tryckning, falsning, hopplockning för hand, häftning, skärning ... Småningom resulterande i en färdig tidning, som ni har framför er i - förhoppningsvis - strålände försommarväder.

Hjälp oss att få fart på hjulen. Berätta för intresserade hur de kan prenumerera på UFO-Information. Och tänk på UFO-Sveriges Stödfond, postgirokonto 23 90 52-4, om ni skulle få en tia över nångång. Tack på förhand och trevlig sommar!

RÖDLILA KLOT

Västergötland, Töreboda 30 september 1978, klockan 18.55.

Sju personer på två olika ställen i Fägre, en mil söder om Töreboda, iakttog ett klot, med rökslingor som steg uppåt, medan objektet färdades horisontellt. Vår fältforskare Tage Bång har utrett fallet och vi låter först väderobservatör Ulla-Britt Karlsson berätta:

- När jag var ute för att göra en väderobservation såg jag en stor rödlila 'stjärna' med en skenbar storlek som 2/3 av fullmånen. Den kom från norr och färdades mot söder.

- Trots mörker syntes en virvlande rök stiga upp från den. 'Stjärnan' förlorade inte höjd utan försvann i moln 2 till 3 km söderut.

- När jag först upptäckte den, var den rakt ovanför mig och totala observationstiden var 1 till 2 minuter. Molnen var stratocumulus på 1.400 meters höjd.

Vivi Johansson, boende en halv km från fru Karlsson, berättar:

- Min make och son tittade på tv då sonen, Anders, fick se ett starkt lysande rödlila sken. Han ropade på mig att komma och jag gick ut på trappan och såg där det lysande föremålet förflytta sig söderut utan att ändra kurs. Över detta syntes en virvlande rök. Det skymdes efter en minut av skogen när det fortsatte söderut. Storleken var som en 2/3-dels måne.

Anm. Kunde varit fallskärmsbloss men detta tappade inte höjd och sådana färdas inte i sidled med den-

na hastighet. För lång varaktighet för meteoritförklaring.

'STRÅLKASTARE' STEG SNETT UPPÅT!

Norrbotten, Hedenäset 4 november 1978, klockan 19.15.

Två makar från Luleå färdades i bil då de mötte en ljuskälla vid sidan av vägen. Den 22-åriga mannen berättar:

- Vi körde mot Koutojärvi i 80 km:s fart och jag hade helljuset på. Ca 3 km söder om Koutojärvi iakttog vi ett starkt, vitt ljussken (som en strålkastare) snett till höger om vägen på ca 100 meters höjd över marken.

- Ljuskällan kom närmare och vid ca 500 meters avstånd för den plötsligt snett upp till höger med en otrolig hastighet.

- Jag såg en eldstråle efter föremålet. Strålens färg varierade mellan rött, gult och vitt sken och varaktigheten ca 2 sekunder. Totala observations-tiden var ca 10 sekunder.

BORDE STÖRTAT MED DEN LÅGA FARTEN!

Lappland, Vilhelmina 18 november 1978, klockan 14.45 ca

Följande polis-promemoria daterad 19.11 och undertecknad av polisinspektör Rune Alveblad redovisas här oredigerad:

'Under lördagen den 18 november 1978 hade Mats Kanon med sin familj vistats i Laxbäcken, Vilhelmina kommun, tillsammans med sin familj (hustru och två barn). De bodde i en husvagn på Kanons fädernegård.

Vid 14.45 till 15-tiden hade de två barnen, som varit utanför husvagnen kommit in i denna och berättat, att de 'såg någonting konstigt på himlen'.

Mats Kanon och hans hustru hade då gått ut. Kanon såg nu ett cigarrliknande föremål ovanför Uno Mattssons gård (Malgomajskolan). Det påminde om en Metropolitan - samma storlek ungefär (han har själv åkt med ett sådant plan) - men föremålet saknade vingar - endast en stående stjärtfena. Fönster saknades också.

Det hade 'körriktning' mot Stalon (västerut) och höjden var ca 200 meter. Hastigheten uppskattade Kanon till vindhastigheten vid tillfället - det blåste rätt kraftigt. Dock menar Kanon att hastigheten var så låg att det 'mänskligt att döma' skulle störta. Solen lyste på föremålet och Kanon tyckte att föremålet var silverfärgat.

Han observerade föremålet tillsammans med sin hustru i ca 5 minuter och såg också 3 st. mörka rök-puffar från bakändan av föremålet - precis som om avsikten vore att korrigera 'körriktningen'.

Flygvapnet i Östersund underrättat per telefon'.

LÅNGSMALT GULT OBJEKT

Västmanland, Möklinta 22 november 1978, klockan 07.50.

Ulla-Britt Andersson har rapporterat följande till Mats Nilsson i Sala:

- Jag satt vid bordet och åt frukost med mina barn och satt så att jag hade utsikt genom fönstret. Plötsligt upptäckte jag ett gulfärgat, långsmalt föremål, ungefär en halv meter långt vid en skenbar jämförelse.

- Det färdades sakta och stadigt från sydost till sydväst. Farten var långsammare än en helikopter och det tog nära två minuter för att passera över ladugårdstaket, som är 40 meter långt. Föremålet avlägsnade sig så småningom.

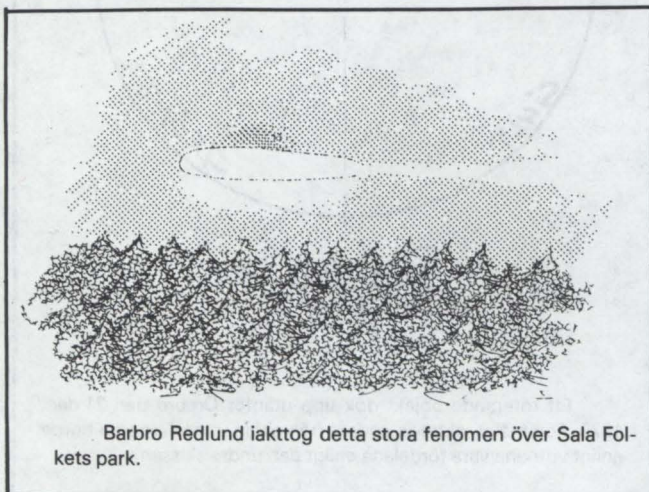
STARKT LJUSSKEN UNDER

Västmanland, Sala 24 november 1978, klockan 15.15.

Barbro Redlund berättar för Mats Nilsson:

- Klockan var lite över tre på eftermiddagen, det var klart och fint väder ute och min grannfru kom på besök. Vi satte oss vid köksbordet vid fönstret för att prata en stund och mina barn var också med. Efter en stund sade min väninna att vi skulle titta ut - det är ett konstigt ljussken på himlen, mitt över Folkets park.

- Vi reste oss alla fyra och ställde oss så nära fönstret det gick och tittade på himlen, där vi såg något

Barbro Redlund iakttog detta stora fenomen över Sala Folkets park.

konstigt föremål med ett stort ljussken under. Det rörde sig sakta framåt. Det såg först ut att stå stilla och 'puffades' framåt. Samtidigt syntes en eldsvans efter.

- Det var svårt att avgöra om det var runt eller avlångt eftersom det varierade något. Ena sekunden såg det runt ut och i nästa sekund avlångt, precis som om det 'vickade' lite på sig när det rörde sig framåt. Det var större än ett flygplan.

- Ljusskenet var lika stort som själva föremålet och eldsvansen kom och försvann samtidigt som det rörde sig framåt. Om man tänker sig en eldslukare som blåser ut eld - så såg eldsvansen ut.

- Medan jag gjorde en lite för lång blinkning med ögonen försvann föremålet. Det gick så fort att jag inte hann se försvinnandet. Barnen och min väninna säger att ljusskenet snurrade till med en otrolig fart, höjde sig snabbt och försvann som genom ett trollslag.

- Vi var alla lika förvånade över vad vi sett eftersom vi aldrig skådat något liknande. Strax efteråt flög en helikopter över huset och jag sprang ut på balkongen för att se vad det var den här gången. Vi blev nästan rädda att föremålet hade vänt och kommit tillbaka men så var det inte. Totala observations-tiden var 4-5 minuter.

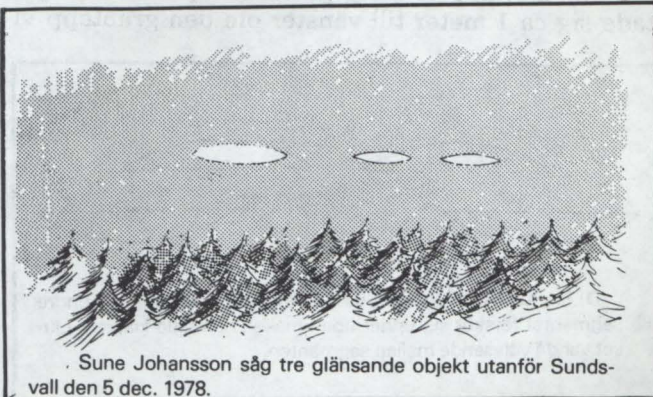
DAGS-OBSERVATION

Medelpad, Selånger (utanför Sundsvall) 5 december 1978, klockan 14.05.

Sune Johansson iakttog, tillsammans med 10 skolbarn, tre glänsande objekt under uppskattningsvis 20 minuter. Han berättar för vår distriktschef Loy Solli:

- Jag körde som vanligt med skolbussen och passerade Selånger kyrka, när jag fick se något som blänkte på den klarblå himlen. Trodde först att det var ett flygplan uppe, men det gick för sakta, och jag blev mer och mer intresserad.

- När jag kom närmare Töva hade föremålet stannat och stod alldeles stilla i luften. Jag bedömde höjden vara 200 till 400 meter, men det är svårt att säga

Sune Johansson såg tre glänsande objekt utanför Sundsvall den 5 dec. 1978.

Hänt se'n sist

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHESEN

exakt.

- Jag såg nu att det var tre föremål - ett större och två mindre. De två små var exakt lika stora, ca 5 till 7 meter, och det större var 10 till 12 meter i diameter. Sedan de stannat låg de i bredd alldeles vågrätt.

- Det här var väldigt intressant och jag hade 10 skolbarn i bussen, som tyckte det var mycket intressant och spännande.

Anm. Objektet försvann bakom ett skogsparti vid Gisselåsen-Töva. Johansson tittade efter dem när han kom förbi skogsdungen men de fanns inte kvar. Avståndet mellan föremålet var hela tiden detsamma, ca 10 till 20 meter. Att två var mindre beror inte på att de skulle ha befunnit sig längre bort, betonar Johansson. De svävade stabilt, inga rörelser i sidled, inga gungningar.

Johansson har lämnat en klar, bestämd och lång redogörelse grundad på jämförande beräkningar med kända föremål i området. Han kör regelbundet denna sträcka.

ROTERANDE OBJEKT

Närke, Lillån (5 km N. Örebro) 21 december 1978, klockan 23.40.

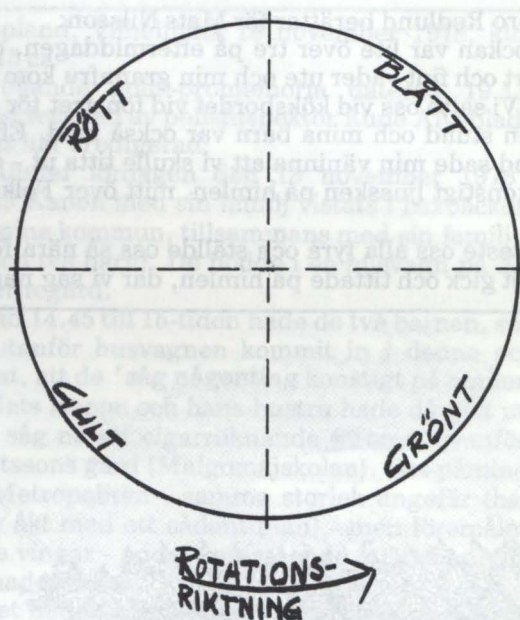
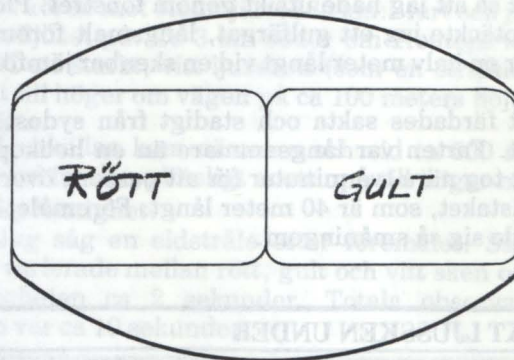
Elektriker Manne Karlsson iakttog tillsammans med sin maka ett roterande objekt i NNO riktning och han berättar för vår fältforskare Yngve Cornstig:

- Föremålet observerades i 10 till 15 minuter i en vinkel av 35 till 40 grader från oss. Det såg ut som två tallrikar lagda mot varandra med en skenbar storlek av 20 centimeter.

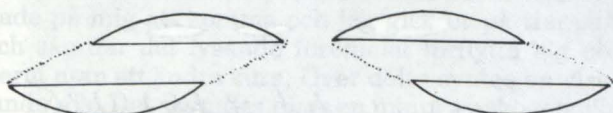
- Objektet uppehöll sig på samma plats men flyttade sig ca 1 meter till vänster om den grantopp vi

hade som referenspunkt. Det syntes rotera och hade lampor eller ljusgluggar i färgerna rött, blått, grönt och gult. Dessa färger svepte från vänster till höger i ytterkanten. Varje färg försvann när en ny kom fram i vänsterkanten.

- Antingen roterade hela föremålet, eller var det bara själva ljusrampen som cirkulerade. Vi blev först förvånade över att ett flygplan kunde stå stilla så länge. Men något flygplan var det inte - det förstod vi ganska snart. Det var stjärnklart och ca 20 minusgrader.

Ett roterande objekt dök upp utanför Örebro den 21 dec. 1978. Föremålet iaktogs endast från sidan, men färgerna borde enligt vittnena vara fördelade enligt den undre skissen.

D) Fru Karlsson säger sig ha uppfattat, att det övre och undre segmentet försköt sig under tiden hämtade kikaren. Ljuset var då vitlysande mellan segmenten.

Elvis Presley såg UFO!

I en nyutkommen bok 'Elvis - What happened'? berättar tre av hans f.d. livvakter Red West, Sonny West och Dave Hebler för Steve Dunleavy om åtskilliga händelser i deras liv tillsammans med Elvis Presley. En av de för oss intressantaste är följande:

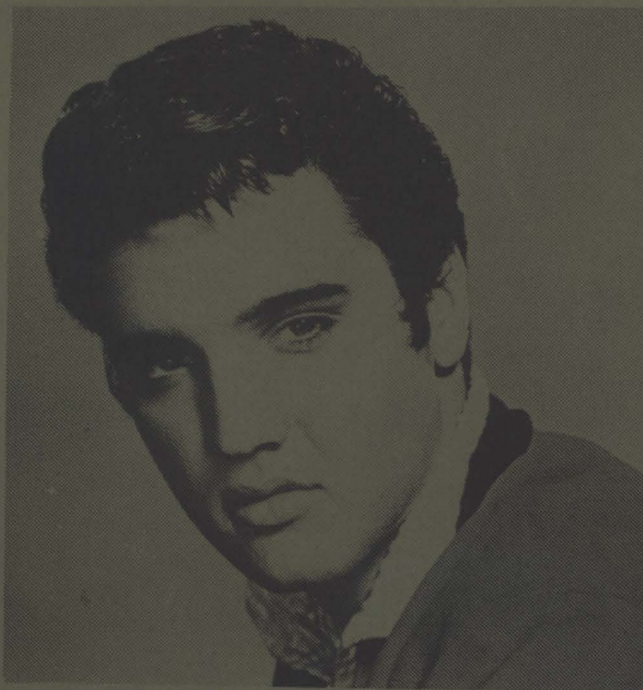
Elvis var övertygad om att det finns liv på andra planeter. Han trodde att det finns flygande 'tefat' och att varelser från andra planeter ofta besöker Jorden.

När han började prata så där, säger Dave Hebler, fick han inte mycket mothugg från mig. Jag menar, det är ganska förmätet av oss här på jorden - en liten planet i detta väldiga universum - att tro att vi är de enda. Så jag brukade lyssna ganska uppmärksam på hans ide'er, och de stämde ofta med mina. Sonny West drar sig till minnes en gång 1966, när Presley trodde att det kom ett besök från yttre rymden och berättar:

Det är fortfarande ett mysterium för mig. Vi befann oss på hans herrgård vid Peugia way. Vi var på baksidan av huset och plötsligt säger Elvis till mig: 'ser du det där?' - Jag tittade upp och såg då ett ljussken mellan träden. Elvis blev väldigt upphetsad och sade 'det är ett flygande tefat!' Jag brydde mig inte så mycket om det. Jag trodde det var ljuset från ett flygplan, eller reflex från ett plan och väntade bara på att få höra ljudet av motorn. Men jag hörde inget ljud. Skenet kom närmare mellan träden och över hustaket.

Skenet försvann ner på framsidan av huset och vi var på baksidan. Elvis sade åt mig att gå in i huset och hämta Jerry Schilleing. Jag rusade in, fick tag på Jerry och så ut igen. När vi kom ut kunde vi inte hitta Elvis. Vi ropade och skrek, sprang till framsidan av huset men kunde inte hitta honom. Slutligen hörde jag honom skrika: 'Jag är här nere!' Vi skyndade två-tre hus längre ner på gatan och där stod han på uppfartsvägen till ett av husen. Han tittade i riktning mot Westwood.

Jag sa till honom, 'Herre Jesus, det där ljusske-

De kommer, men de kommer inte att skada oss. Om de tar kontakt ska vi inte vara rädda. "(Elvis Presley om UFOs 1966)

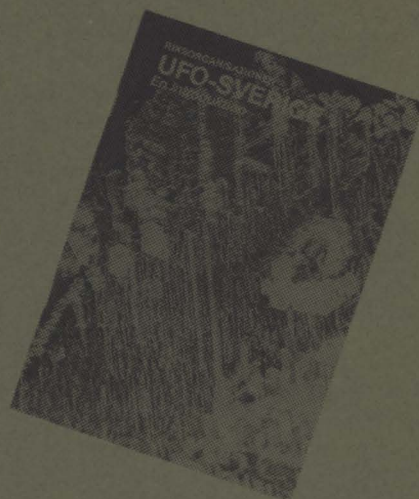
net skrämde nästan livet ur mig. Jag trodde det hade tagit dig.' När jag sade det, skämtade jag bara till hälften, för jag trodde att jag hade sett någon sorts flygande tefat eller något annat fenomen som jag inte kan förklara.

Hur som helst, han smålog bara och sade: 'De kommer, men de kommer inte att skada oss. Om de tar kontakt, ska vi inte vara rädda.' Han var övertygad om att det var ett flygande 'tefat' med varelser ombord. Jag vet inte vad jag skall tro, men vad jag vet är att jag såg något som jag inte kan förklara. Jag håller med Dave - jag kan inte tro att den här planeten är den enda med intelligent liv.

Roger Ersson.

DET HÄNDER OSS ALLA

förr eller senare:

Någon frågar om "flygande tefat". Någon börjar ifrågasätta. Du behöver inte bli svarslös.

Läs Handlingsprogrammet så är du förberedd och kan ge en bakgrund. T.ex. berätta om varför vetenskapsmännen är hindrade att forska i UFO.

Du får också veta hur man intervjuar ett UFO-vittne och gör en platsundersökning. Metoden är viktig.

Det handlar om UFO-Sverige. Handen på hjärtat, vad vet du egentligen om din egen organisation?

Den har en målsättning och en strategi, som redan ger utdelning.

Beställ UFO-Sveriges nya introduktionshäfte genom att skicka 30 kr. via inrikes postanvisning till "UFO-information, Box 16, 596 00 Skänninge". Märk talongen "Handlingsprogram."

Du ger ett viktigt stöd åt verksamheten och får ett fylligt, läsvärt häfte i "bokformat", illustrerat med foton och teckningar. (50 sid. offsettryck.)

Vi vågar påstå att det småningom blir ett värdefullt dokument över pionjärbete som nu överallt bedrivs för att påvisa existensen av UFOs.